

MEDYCYN DYDAKTYKA WYCHOWANIE

ISSN 0137-6543

ROK XLVIII

WARSZAWSKI UNIWERSYTET MEDYCZNY

NR 6/2016

Zespół redakcyjny:

Dr hab. Marcin Grabowski – redaktor naczelny
Dr med. Maciej Janiszewski – z-ca redaktora naczelnego
Mgr Cezary Ksel – sekretarz redakcji
Mgr Magdalena Zielonka – korekta

Rada Programowa i Naukowa:

Prof. dr hab. Marek Krawczyk – Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, **prof. dr hab. Sławomir Majewski** – Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, **prof. dr hab. Sławomir Nazarewski** – Prorektor ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem, **prof. dr hab. Renata Górska** – Prorektor ds. Kadr, **prof. dr hab. Marek Kulus** – Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych, **prof. dr hab. Mirosław Wielgoś** – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, **prof. dr hab. Marek Kuch** – Dziekan II Wydziału Lekarskiego, **prof. dr hab. Bożena Werner** – Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim, **prof. dr hab. Piotr Wroczyński** – Dziekan Wydziału Farmaceutycznego, **prof. dr hab. Piotr Małkowski** – Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu, **prof. dr hab. Bolesław Samoliński** – Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego, **prof. dr hab. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska** – Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego.

Wydawca:

Warszawski Uniwersytet Medyczny,
Senacka Komisja ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw

Adres redakcji:

ul. Pawińskiego 3, 02-106 Warszawa
tel. (22) 57 20 615
e-mail: mdw@wum.edu.pl
http://mdw.wum.edu.pl

Zdjęcia:

Dział Fotomedyczny WUM
Prawa autorskie zastrzeżone. Żadna część publikacji nie może być powielana bez zgody Wydawcy. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów.

Skład i druk:

Oficyna Wydawnicza WUM
ul. Pawińskiego 3, 02-106 Warszawa
tel. (22) 57 20 327, fax (22) 57 20 380
e-mail: oficynawydawnicza@wum.edu.pl
http://oficynawydawnicza.wum.edu.pl
Projekt okładki – Maja Sosnowska

Nakład: 500 egzemplarzy
CZASOPISMO JEST PUNKTOWANE W SYSTEMIE INDEX COPERNICUS

Z ŻYCIA WARSZAWSKIEGO UNIwersytetu MEDYCZNEGO

Rozmowa z **prof. dr. hab. Markiem Krawczykiem** o jego najważniejszych inicjatywach i dokonaniach zrealizowanych na stanowisku Dziekana I Wydziału Lekarskiego oraz Rektora WUM.....2
Magdalena Zielonka
Historia uczelni w odcinkach,
czyli książki w których tę historię opisywaliśmy...18

Profesor Jean Bousquet
Doktorem Honoris Causa WUM.....21
Bolesław Samoliński
Laudacja na uroczystość nadania
Panu Profesorowi Jean Bousquetowi
tytułu Doktora Honoris Causa WUM.....24

Zakończenie rozbudowy Szpitala Klinicznego
im. ks. Anny Mazowieckiej przy ul. Karowej26
Otwarcie Galerii portretów rzeźbiarskich
Rektorów naszej Uczelni.....27
WUM gospodarzem posiedzenia
Konferencji Rektorów Uczelni Warszawskich28
Święto Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego –
Wolffiana 2016.....28
Warszawski Uniwersytet Medyczny
wśród liderów Rankingu „Perspektywy 2016”29
Dr hab. Grzegorz Basak (Katedra i Klinika
Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych)
laureatem konkursu „Super Talent 2016”30
*Wacława Wojtala, Małgorzata Chmielewska,
Jolanta Korkosz-Gębska*
Konferencja naukowa otwierająca projekt badawczy
„Lean Management w Ochronie Zdrowia”30
Elwira Zielińska
Z Senatu WUM.....32
Uroczyste posiedzenie Senatu WUM34

DYDAKTYKA

Krystyna Kasperska, Dariusz Białoszewski
Uczymy się dla siebie
– o metodach pracy ze studentami
w kontekście autoedukacji.....36

Prof. dr hab. n. med. Marek Krawczyk
o swoich najważniejszych inicjatywach i dokonaniach zrealizowanych
na stanowisku Dziekana I Wydziału Lekarskiego
oraz Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Panie Rektorze, rozpoczynając naszą rozmowę, chciałbym powrócić do 1966 roku, a precyzyjnie do momentu, kiedy związał się Pan Profesor z ówczesną Akademią Medyczną.

Związałem się w tym sensie, że jako student III roku zacząłem uczęszczać do II Kliniki Chirurgicznej, kierowanej wówczas przez Pana Profesora Zdzisława Łapińskiego i mieszczącej się w Szpitalu Przemienienia Pańskiego na Pradze oraz zostałem członkiem Studenckiego Koła Naukowego działającego przy Klinice, którego Opiekunem był Pan Profesor Andrzej Karwowski. Włączyłem się w życie Kliniki, oczywiście w takim zakresie, na jaki pozwalały na to obowiązki studenckie. Natomiast członkostwo w kole naukowym pozwoliło mi przygotować pod okiem naszego Opiekuna dwie prace, będące moimi pierwszymi publikacjami naukowymi. Zostały one wydrukowane w 1968 roku w czasopiśmie „Polski Tygodnik Lekarski”.

Rok 1968 w świadomości społecznej kojarzy się z marcowymi ruchami studenckimi. Jak Pan wspomina ten niespokojny okres?

1968 rok był znamienity dla całego ruchu studenckiego, nie tylko w Warszawie, chociaż ówczesne protesty skoncentrowane były w stolicy. Z tego okresu szczególnie pamiętam dwa wydarzenia. Pierwsze z nich wiąże się z zamieszkami na Uniwersytecie Warszawskim w marcu 1968 roku. Bezpośrednią przyczyną wybuchu zająć była demonstracja studentów pod pomnikiem Adama Mickiewicza w Warszawie (30 stycznia 1968) przeciwko zdjęciu przez cenzurę spektaklu „Dziady” w reżyserii Kazimierza Dejmka, granego w warszawskim Teatrze Narodowym. W tamtym czasie, i jeszcze długo potem, w budynku przy Krakowskim Przedmieściu, czyli w ścisłym kampusie Uniwersytetu Warszawskiego, mieściły się zakłady teoretyczne Akademii Medycznej. Kiedy rozpoczęły się demonstracje studentów, odbywaliśmy zajęcia

w budynku Medycyny Teoretycznej. Oczywiście większość demonstrujących stanowili studenci Uniwersytetu, do nich dołączyli się studenci medycyny. Główna brama Uniwersytetu Warszawskiego została zamknięta. Po jej drugiej stronie stały oddziały ZOMO oraz „aktyw robotniczy”, który – w opinii władz państwowych – miał zostać skierowany przeciwko nam, studentom rzekomo niedoceniającym roli robotników w budowaniu ówczesnej rzeczywistości. Sytuacja rozwijała się dramatycznie. W pewnym momencie siły porządkowe zdecydowały się na użycie świec z gazami łzawiącymi. Rzucano je w naszą stronę, my z kolei odrzucaliśmy je przez bramę Uniwersytetu. Po jakimś czasie zarządzono opuszczenie kampusu przez studentów, jednak nie przez główną bramę przy Krakowskim Przedmieściu, a przez boczną przy ulicy Oboźnej, której wyjście kierowało się w stronę Teatru Polskiego. Posłuchaliśmy tego apelu, ale nagle okazało się, że stoją już tam przygotowane wcześniej radiowozy ZOMO zabierające studentów i wywożące ich w nieznane nam miejsce. Szybko się zorientowaliśmy, że praktycznie jest to wyjście w jedną stronę. Rozpoczęła się pogoń zomowców za studentami. Mnie i moich kolegów nie udało im się zatrzymać.

Kolejne zdarzenie związane jest już bezpośrednio z naszą Uczelnią. Studenci Akademii Medycznej dołączyli do demonstracji studenckich, więc również u nas odbywały się wiece poparcia. Ich kulminacją był wiec zorganizowany w Auli im. prof. Ludwika Pászkiewicza w Collegium Anatomicum. Na udział w zgromadzeniu zgodził się ówczesny Dziekan Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej, wspomniany już przeze mnie prof. Zdzisław Łapiński. Mimo że – jak wszędzie – była grupa osób mających odmienne spojrzenie – Dziekan stanął zdecydowanie po stronie studentów zaangażowanych w protesty, uważających, że konieczne są zmiany w kraju. Na efekty takiej decyzji Pana Dziekana nie trzeba było długo

czekać – niedługo potem odwołano Go ze stanowiska Dziekana, mimo że to nie był koniec Jego kadencji.

Zapamiętałem ten rok jeszcze z jednego powodu. Kończyłem wówczas V rok studiów i – co warto przypomnieć – studenci zobowiązani byli wtedy do odbycia szkolenia wojskowego w ramach wakacyjnego obozu wojskowego. Obóz mojego rocznika był usytuowany w Kołobrzegu. Obóz sam w sobie nie był niczym szczególnym, lecz na uwagę zasługuje jeden fakt. W momencie przysięgi, którą składaliśmy przy Pomniku Zaślubin Polski z Morzem, otrzymaliśmy po raz pierwszy przepustki umożliwiające wyjście z terenu przeznaczonego dla studentów. Okazało się jednak, że tych, którzy zdecydowali się wyjść, czekała „niespodzianka” w postaci Żandarmerii Wojskowej, która wszystkich napotkanych studentów zgarniała i wywoziła do miejsca stacjonowania Żandarmerii, po czym zamykała w celach zabierając pasy i sznurowadła, w których spędzili oni co najmniej jedną dobę. Ja i jeden z moich kolegów w momencie zdejmowania sznurowadeł „przekupiliśmy” żołnierza na służbie i uniknęliśmy nocy spędzonej w celi, które zresztą były przepełnione studentami zatrzymanymi wcześniej

Jaki był powód tego zatrzymania?

Nazwałbym to formą represji w stosunku do studentów. Myśmy zachowywali się absolutnie fair i nie było żadnych powodów do interwencji ze strony Żandarmerii Wojskowej.

Czy takie doświadczenia kształtują charakter?

Na pewno wpływają na to, że człowiek ma inne spojrzenie. Zwłaszcza wtedy, kiedy myśl studencka – zawsze niosąca ze sobą chęć zmiany, kontestacji, rozwiązywania problemów – była tłumiona przez władze dążące do kontroli życia, również życia studenckiego.

31 marca 2008 roku, sprawując funkcję Dziekana I Wydziału Lekarskiego uczestniczył Pan w odsłonięciu tablicy w gmachu Anatomicum upamiętniającej wydarzenia Marca 1968 r.

Tak, powstanie tej tablicy było moją inicjatywą zaakceptowaną przez ówczesnego Rektora Uczelni Pana Profesora Leszka Pączka, który również uczestniczył w jej uroczystym odsłonięciu. Tablica miała być formą upamiętnienia wydarzeń marcowych 1968 roku, została zawieszona w gmachu Collegium Anatomicum, przy wejściu do Auli Paszkiewicza, bo właśnie tam – jak wspominałem – odbyła się kulminacja poparcia studentów medycyny dla postulatów koleżanek i kolegów z Uniwersytetu Warszawskiego, domagających się wolności słowa i przestrzegania praw obywatelskich.

We władzach dziekańskich I Wydziału Lekarskiego pojawił się Pan w 1996 roku. Przez dwie kadencje sprawował Pan Profesor funkcję Prodziekana, następnie – od 2002 do 2008 roku – również przez dwie kadencje – piastował stanowisko Dziekana. Jak można scharakteryzować lata Pańskiej działalności dziekańskiej?

Chciałem, aby moja funkcja Dziekana nie ograniczała się jedynie do noszenia łańcucha dziekańskiego, natomiast cechowała się większą dozą kreatywności. Wśród wielu obowiązków Dziekana znajduje się oczywiście organizacja zadań dydaktycznych, jak i naukowych, w jednostkach, którymi kieruje.

Część Pana ówczesnych decyzji miało charakter – dziś powiedzielibyśmy zmiany identyfikacji wizualnej I Wydziału Lekarskiego. Mam tu na myśli działania związane w łańcuchem dziekańskim i godłem Wydziału.

Na samym początku sprawowania funkcji Dziekana doszedłem do wniosku, że konieczne jest stworzenie nowego łańcu-

cha. Stary był kompozycyjnie podobny do łańcucha Dziekana Wydziału Farmacji, brakowało mu również symboli wyróżniających I Wydział. Poprosiłem o przygotowanie projektu związanego wtedy z Uczelnią Pana Waldemara Kosiorka.

Elementem wyróżniającym, który pojawił się w nowym łańcuchu, było godło Wydziału, w latach późniejszych nieznacznie zmodyfikowane również przez Pana Waldemara Kosiorka w związku ze zmianą nazwy Uczelni.

Nie jestem plastykiem, więc wizja plastyczna jest Jego zasługą. W tym przypadku moja rola ograniczała się jedynie do zainicjowania potrzeby wprowadzenia zmian. Zarówno łańcuch dziekański, jak godło I Wydziału Lekarskiego są używane do dziś.

Panie Profesorze, a na czym polegała Pana rola podczas przebudowy Dziekanatu I Wydziału Lekarskiego?

Pracując na stanowisku Prodziekana, jeszcze w czasach, kiedy Rektorat Akademii Medycznej znajdował się na ul. Filtrowej 30, wnikliwie przyglądałem się organizacji pracy w Dziekanacie. Były to ciekawe lata, które pod względem zarządzania sprawami administracyjnymi dużo mnie nauczyły. Każdy, kto pamięta Dziekanat na Filtrowej, wie, jakie warunki tam panowały. Od 2000 roku przenosiliśmy się do nowego budynku Rektoratu na ul. Żwirki i Wigury. Muszę przyznać, że ówczesny Dziekan I Wydziału Pan Profesor Wiesław Gliński miał w nowej siedzibie bardzo trudne warunki. Dziś trudno to sobie nawet wyobrazić, ale sytuacja wyglądała mniej więcej tak, że gabinet Dziekana nie miał połączenia z gabinetem kierownika Dziekanatu, którym była wtedy Pani Grażyna Wyglądacz. Kiedy zacząłem pracę na stanowisku Dziekana, konieczne stało się usunięcie tych mankamentów. Zdecydowaliśmy się na połączenie dwóch wspomnianych gabinetów oraz powiększenie gabinetu Dziekana. Było to możliwe jedynie dzięki zabudowie części korytarza na II piętrze Rektoratu. Tak zrobiliśmy. Dodatkowo zapewniliśmy nowy wystrój, wyposażyliśmy pokoje w nowy sprzęt i akcesoria biurowe.

Sądzę, że warto też w tym miejscu powiedzieć o mojej i Pani Grażyny Wyglądacz inicjatywie stworzenia Galerii Dziekanów, nie tylko Dziekanów Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej, następnie I Wydziału Lekarskiego, ale również Dziekanów Wydziału Lekarskiego z okresu, kiedy był on częścią Uniwersytetu Warszawskiego. Portrety zostały przez nas przygotowane, następnie zawieszone w pokoju Prodziekánów.

Podczas tegorocznej Konferencji Naukowej I Wydziału Lekarskiego w swoim przemówieniu poświęcił Pan Profesor sporo miejsca dwóm jednostkom, które dzięki Pana decyzji sprzed lat mogły pokazać i rozwinąć swój rzeczywisty potencjał. Mowa tu o Zakładzie Genetyki Medycznej oraz Zakładzie Immunologii. Na czym polegały Pana działania w tej sprawie?

Wspominałem przed chwilą, że jednym z wielu zadań, które stoją przed Dziekanem, jest nie tylko organizacja działań Wydziału, ale też stworzenie warunków do prowadzenia zadań dydaktycznych i naukowych przez podległe mu jednostki. Miałem od początku świadomość potrzeby uruchomienia odrębnego, samodzielnego zakładu genetyki. Zanim do tego doszło, genetyka, jako dziedzina nauki o dziedziczności i zmienności organizmów, nie miała w naszej Uczelni własnego zakładu. Funkcjonowała tylko Pracownia Genetyki Molekularnej Człowieka, która mieściła się przy Zakładzie Medycyny Sądowej i spełniała rolę laboratorium

wykonującego pewne zadania, natomiast nie miała statusu samodzielnej jednostki. Udało mi się merytorycznie przekonać Rektora Pana Profesora Janusza Piekarczyka, żeby w obrębie Wydziału powstał Zakład Genetyki Medycznej. Pewnym wsparciem w procesie tworzenia tej nowej jednostki był ówczesny doktor, obecnie prof. Rafał Płoski, który pracował w laboratorium przy Zakładzie Medycyny Sądowej, a następnie powołany został na funkcję kierownika Zakładu Genetyki Medycznej. Jednocześnie znaleźliśmy nową lokalizację przy ul. Pawińskiego, gdzie Zakład mieści się do dziś.

Jakie argumenty przemawiały za utworzeniem takiej jednostki?

Zarówno ja, jak i Pan Rektor Janusz Piekarczyk, zdawali sobie sprawę, że jest ona niezbędna, tak więc argumenty nie były skomplikowane i wydumane, raczej proste, sformułowane opierając się na zdobyczach współczesnej medycyny. Badania genetyczne są niezbędne nie tylko w analizie różnych problemów związanych z zaburzeniami rozwojowymi, ale też w analizie problemów chorób nowotworowych, ponadto mają zastosowanie w nowoczesnej terapii. Drugi, niezwykle ważny argument dotyczył tego, że współczesne kształcenie medyków wymaga posiadania jednostki będącej profesjonalną bazą dydaktyczną dla kształcenia studentów w zakresie genetyki.

A przypadek Zakładu Immunologii?

Różnica między Zakładem Immunologii a Zakładem Genetyki Medycznej jest taka, że ten pierwszy istniał już od wielu lat, kierował nim Pan Profesor Marek Jakóbisiak, co więcej – jednostka ta miała już znaczące dokonania. Dostrzegliśmy ogromny potencjał i perspektywy stojące przed zespołem naukowców prof. Jakóbisiaka. Zakład Im-

munologii mieścił się w Centrum Biostruktury, wówczas noszącym nazwę Instytut Biostruktury. Pewnego dnia odwiedziłem Profesora w jego Zakładzie. Uderzyły mnie warunki, w których przyszło mu działać – niegodne jednostki uczelnianej. Pilna zatem wydała się konieczność zmiany i dostosowania warunków do prowadzenia dydaktyki i nauki. Sytuacja była sprzyjająca. Otóż obok szpitala przy ul. Banacha wybudowano budynek służący Aptece Szpitalnej, która projektowana była tak, aby samodzielnie produkować leki, co wymagało posiadania dużych powierzchni. Jednak rzeczywistość i zmiany zachodzące w farmacji, w tym w mechanizmach przygotowywania leków, zweryfikowały te zamierzenia. Nadarzyła się więc okazja wykorzystania powierzchni pierwotnie przeznaczonej dla Apteki Szpitalnej. I właśnie tam z trudnych warunków przy Chałubińskiego przeniósł się Zakład Immunologii. To posunięcie sprawiło, że prof. Marek Jakóbisiak wraz z zespołem, a następnie kierujący Zakładem prof. Jakub Gołąb, w niezwykle sposób rozwinęli dziedzinę nauki, którą uprawiają. Aby im to umożliwić, zapewniłem również nowoczesne wyposażenie. Dzięki naszym zabiegom Zakład stał się jedną z nowocześniejszych jednostek, która nie tylko świetnie kształci studentów, ale może poszczycić się wieloma wspaniałymi publikacjami.

Potencjał obu Zakładów widać w rankingach jednostek naukowych. Oba znajdują się w czołówce. To tylko świadczy o tym, jak kluczowe były podjęte wówczas decyzje.

Zgadzam się i cieszę się, że tak właśnie jest. W ostatnim rankingu jednostek uczelnianych, oceniającym działalność naukową, Zakład Genetyki Medycznej jest zdecydowanym liderem, ale Zakład Immunologii depcze mu po piętach.

Ryc. 1.

Ryc. 2.

Ryc. 3.

Ryc. 4.

Ryc. 1. Tablica pamiątkowa obok Auli im. prof. Ludwika Paszkiewicza w Collegium Anatomicum odsłonięta 31 marca 2008 roku przez Rektora prof. Leszka Pączka oraz Dziekana I Wydziału Lekarskiego prof. Marka Krawczyka. **Ryc. 2.** Godło I Wydziału Lekarskiego powstałe w 2008 roku. **Ryc. 3.** Łańcuch Dziekana I Wydziału Lekarskiego powstały w 2002 roku. **Ryc. 4.** Galeria Dziekanów I Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Panie Rektorze, uderzające jest w Pana ówczesnych, jak i późniejszych dokonaniach, konsekwentne zwracanie uwagi na trzy elementy: po pierwsze, troska o pamięć i tradycję, po drugie, rozwiązywanie problemów bieżących, w końcu – spojrzenie w przyszłość.

To prawda. Staralem się nie tylko pokazać to, co było owocem pracy naszych poprzedników, nie tylko wypełniać bieżące obowiązki, ale również chciałem zapewnić sprawne funkcjonowanie Uczelni w przyszłości. Mało kto pamięta, że dzięki moim zabiegom jako Dziekana, nasza Uczelnia jest obecnie w stanie we właściwej formie drukować prace habilitacyjne. Było to wynikiem mojego spotkania z ówczesnymi władzami Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych. Kiedy rozpoczynałem pracę na stanowisku Dziekana, funkcjonujący w naszej Uczelni Dział Wydawnictw drukował testy egzaminacyjne, publikował skrypty dla studentów, książeczki organizacyjne, uczelniane czasopismo, wszelkie druki akcydensowe, a także prace habilitacyjne. Nowe przepisy CKK wymagały, by praca habilitacyjna była wydawana przez, co najmniej, Oficynę Wydawniczą, w innej niż dotychczas szacie graficznej. Wobec tego musiałem przekonać Władze Uczelni, żeby przede wszystkim ulepszyć możliwości drukowania, wyposażyć dział w nowoczesny park maszynowy, żeby monografie habilitacyjne drukować we właściwy sposób. Konieczna była też zmiana nazwy Działu Wydawnictw na Oficynę Wydawniczą, aby spełnić warunki stawiane przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych.

Spełnienie tych wszystkich wymogów sprawiło, że Oficyna Wydawnicza funkcjonuje nadal, rozwija się i spełnia bardzo ważną rolę.

Natomiast w nawiązaniu do wspomnianej przez pana przed momentem Konferencji Naukowej I Wydziału Lekarskiego, chciałbym wrócić do czasów, kiedy pojawiła się taka inicjatywa. Będąc Dziekanem, wraz z moim Zespołem na koniec każdego roku akademickiego przedstawialiśmy Radzie Wydziału sprawozdanie podsumowujące naszą działalność, zawierające głównie informacje dotyczące prowadzenia dydaktyki, np. wskaźniki zdawalności egzaminów, wyliczenia na temat studentów, którzy nie zaliczyli roku, itd. Skupienie się na działaniach dydaktycznych nie oddawało osiągnięć naukowych, czyli nie pozwalało stworzyć pełnego obrazu I Wydziału Lekarskiego. Dlatego też z ówczesną Panią Prodziekan Profesorem Anną Kamińską ustaliliśmy, że Wydział powinien mieć możliwość publicznego zaprezentowania wyników osiągnięć naukowych. W ten sposób narodziła się idea wydziałowego sympozjum naukowego, którego pierwsza edycja odbyła się w 2006 roku. Na konferencji prezentowano najlepsze prace opublikowane w poprzednim roku akademickim przez pracowników I Wydziału. Ta skromna, wydawało się wtedy, inicjatywa, która nie wiadomo czy będzie kontynuowana, przerodziła się w następnych latach w znaczące „święto nauki”, powtarzane do dziś. Warto podkreślić, że naszą ideę przejęły kolejne Wydziały, organizując własne sympozja podsumowujące dokonania naukowe ich pracowników.

Ryc. 5.

Ryc. 6.

Ryc. 7.

Ryc. 8.

Ryc. 5. Kolegium Dziekańskie w latach 2002-2005 oraz kierownik Dziekanatu I Wydziału Lekarskiego wraz z gośćmi. Siedzą od lewej: prof. Anna Kamińska, prof. Marek Krawczyk, prof. Stanisław Moskałewski, prof. Renata Górka. Stoją od lewej: prof. Kazimierz Wardyn, prof. Ireneusz Krasnodębski, Grażyna Wyglądacz, prof. Piotr Pruszczyk, prof. Jacek Malejczyk. **Ryc. 6.** Wejście do Zakładu Genetyki Medycznej. Na drugim planie: gruntownie zmodernizowany budynek Katedry i Zakładu Patomorfologii. **Ryc. 7.** Budynek mieszczący Zakład Immunologii. **Ryc. 8.** Wejście do Oficyny Wydawniczej WUM.

Większość osób uczestniczących w wydziałowych konferencjach naukowych to pokolenie osób dopiero rozpoczynających karierę naukową. Podczas konferencji mają możliwość spotkania i rozmowy z uznanymi autoritetami naszego Uniwersytetu, których dotychczasowy dorobek naukowy i dydaktyczny zapisał się w historii I Wydziału. Jako Dziekan chciał Pan podziękować także im, proponując ustanowienie „Medalu za Zasługi dla I Wydziału Lekarskiego”.

Sądziłem, że warto stworzyć medal honorujący zasługi dla naszego najstarszego Wydziału. Po raz pierwszy „Medal za Zasługi dla I Wydziału Lekarskiego” wręczony został w 2004 roku, do 2016 roku przyznano go 80 osobom. Przypomnę tylko, że w tamtym czasie istniał już „Medal za Zasługi dla Akademii Medycznej”. Oczywiście wraz z przekształceniem Akademii w Uniwersytet, pojawiła się konieczność odpowiedniej zmiany nazwy medalu, którą zresztą przeprowadziliśmy.

Wiele z Pana pomysłów zostało przejętych przez pozostałe Wydziały. Wspominał Pan Profesor o sesji naukowej, ale są jeszcze Galerie Dziekanów poszczególnych Wydziałów. Od kilku lat również II Wydział przyznaje „Medal za Zasługi dla II Wydziału Lekarskiego”.

To tylko świadczy o tym, że pewne inicjatywy, z pozoru może nieistotne, stają się z czasem ważne dla całej społeczności akademickiej. Sądzę, że w tym kontekście warto wrócić do 1998 roku. Nie było wtedy na naszym Wydziale tradycji, że w momencie zakończenia kierowania Kliniką czy Katedrą, Dziekan składa podziękowania ustępującemu Kierownikowi, po czym przedstawia zespołowi nowego Kierownika Kliniki. W 1998 roku Pan Profesor Andrzej Karwowski odszedł

na emeryturę, 1 października tego roku miałem objąć po Panu Profesorze stanowisko Kierownika ówczesnej Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby. Poprzedniego dnia odbyła się uroczystość przekazania Kliniki, na którą Pan Profesor Karwowski zaprosił Dziekana I Wydziału Lekarskiego prof. Wiesława Glińskiego. Pomyślałem wówczas, że warto kontynuować ten zwyczaj i cieszę się, że również ten element uroczystego przekazania kierownictwa klinik i zakładów I Wydziału Lekarskiego został utrzymany.

Wspominając osobę Pana Profesora Karwowskiego nie sposób nie zapytać o Sesję Noblowską...

Trzeba oddać cześć Panu Profesorowi Karwowskiemu, że wpadł na pomysł organizowania Sesji Noblowskiej. Pierwsza edycja odbyła się 6 grudnia 1991 roku. Brałem w niej udział. Odbywała się na Uniwersytecie Warszawskim, a wykładowcami byli prof. Andrzej Trzebski i prof. Hubert Kwieciński. Dopiero później Sesje Noblowskie zaczęto organizować w Galerii Porczyńskich. Idea Sesji była kontynuowana w czasach sprawowania funkcji Dziekana przez prof. Glińskiego. Był jednak moment, kiedy sympozjum ograniczono do jednego wykładu na temat noblisty, wygłoszonego podczas Rady Wydziału. Wydawało się wówczas, że nadchodzi schyłek Sesji. Zarówno ja, jak i Rada Wydziału, a także pani Grażyna Wyglądacz chcieliśmy temu zaradzić. Podjęliśmy wówczas wysiłek odbudowania prestiżu tego wydarzenia. Było przy tym sporo pracy, jednak myślę, że się opłacało. W tym czasie narodziła się również idea wydawania książeczek noblowskich, które są co roku aktualizowane nazwiskami osób uhonorowanych Nagrodą Nobla w dziedzinie medycyny i fizjologii oraz naukowców prezentujących wykład podczas Sesji Noblowskiej.

Ryc. 9.

Ryc. 11.

Ryc. 10.

Ryc. 12.

Ryc. 9. Prof. Marek Krawczyk podczas I Konferencji Naukowej I Wydziału Lekarskiego – 29 marca 2006. **Ryc. 10.** Pamiątkowa fotografia wykonana podczas uroczystości przekazania Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Chirurgii Wątroby przez prof. Andrzeja Karwowskiego prof. Markowi Krawczykowi – 30 września 1998. **Ryc. 11.** Awers „Medalu za Zasługi dla I Wydziału Lekarskiego” przyznawanego od 2004 roku do dzisiaj. **Ryc. 12.** Przemówienie Dziekana I Wydziału Lekarskiego prof. Marka Krawczyka podczas 16. Sesji Noblowskiej – 11 grudnia 2006.

Może warto także wspomnieć o wydawnictwie, które powstało w czasie mojej pracy, jako Dziekana, pt. „Dzieje I Wydziału Lekarskiego”. Przygotowując różne materiały na temat wydziału borykaliśmy się z Panią mgr Magdą Zielonką z brakiem wiedzy dotyczącej jednostek naszego Wydziału. Pomyśleliśmy o jednotomowej, małej książeczce. Powstała z tego 3-tomowa monografia. Poszczególne rozdziały pisali kierownicy jednostek, ale bywało i tak, że musieliśmy z Panią Magdą napisać rozdział za kierownika, który nigdy nie miał czasu. Najważniejsze, że ta „kopalnia” wiedzy na temat I Wydziału Lekarskiego powstała.

Panie Rektorze, 4 kwietnia 2008 roku Uczelniane Kolegium Elektorów wybrało Pana na stanowisko Rektora naszej Uczelni. Obejmował Pan ten urząd w momencie szczególnym, związanym ze zmianą nazwy Uczelni na Warszawski Uniwersytet Medyczny. Z dzisiejszej perspektywy wydaje się, że okres ten stanowi pewną cezurę w historii Alma Mater, swego rodzaju nowe otwarcie.

Zmiana nazwy uczelni to niewątpliwa zasługa mojego poprzednika Pana prof. Leszka Pączka. Pierwszy uniwersytet medyczny powstał w Łodzi, co było następstwem połączenia dwóch tamtejszych szkół wyższych – Wojskowej Akademii Medycznej oraz Akademii Medycznej w Łodzi. Przypadek łódzki dał przykład innym uczelniom medycznym w Polsce. Nie można jednak ograniczać znaczenia faktu, jakim była zmiana nazwy z Akademii Medycznej na Warszawski Uniwersytet Medyczny. Często pytano mnie o powody tej zmiany, zastanawiano się, czy chodzi jedynie o inny szyld. Otóż nie, i w tym znaczeniu można mówić o nowym otwarciu. Akademia Medyczna odegrała niezwykle ważną rolę,

wykształciła tysiące lekarzy i stomatologów, ogromną liczbę farmaceutów, itd. Uważałem, że istotą zmiany była potrzeba szerszego spojrzenia na charakter uczelni medycznej, która służyłaby już nie tylko do kształcenia nowej kadry lekarskiej czy farmaceutycznej, ale też łączyła medycynę z humanizmem oraz dążyła do rozwoju nauk medycznych. Poprzez zmianę nazwy chcieliśmy podkreślić głęboką wiarę w sens uniwersyteckości medycyny.

Chciałbym jeszcze wspomnieć o jednej niezwykle ważnej decyzji, którą podjąłem na początku mojej pracy z Zespołem prorektorskim. Niewiele osób może dzisiaj pamiętać, że nasza Uczelnia do 2008 r. była decyzyjnie w pełni scentralizowana. Prorektor ds. Nauki miał w swojej dyspozycji pieniądze statutowe wszystkich wydziałów i decydował wraz z rektorem o każdym, indywidualnym przydziale dla wydziałów. Prorektor ds. Kadr wraz z rektorem decydował o zatrudnieniu w każdej jednostce pojedynczego asystenta. Można wymienić i inne scentralizowane decyzje. Podjęliśmy wówczas wraz z prorektorami decyzję o decentralizacji działań, z możliwością podejmowania decyzji w poszczególnych wydziałach. Obecnie wydziały mając swoje fundusze, działają samodzielnie.

Pod koniec 2008 roku Senat Uczelni ogłosił rok 2009 Rokiem Jubileuszowym dla Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z okazji obchodów 200-lecia nauczania medycyny w Warszawie. Upłynął on pod znakiem wielu niezwykłych wydarzeń.

Kolejnym często zadawanym w tamtym czasie pytaniem było, czy mamy podstawy, aby mówić o jakimś jubileuszu, bo przecież Uczelnia nie powstała 200 lat temu.

Ryc. 13.

Ryc. 14.

Ryc. 15.

Ryc. 16.

Ryc. 17.

Ryc. 13. Godło Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego używane od 2008 roku. **Ryc. 14.** Awers Medalu Jubileuszowego wybitego w 2009 roku. **Ryc. 15.** Awers Medalu Pamiątkowego wybitego w 2009 roku. **Ryc. 16.** Awers Sztandaru WUM przygotowanego w 2008 roku. **Ryc. 17.** Autorzy i wykonawcy Hymnu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego podczas Wieczoru Galowego w Teatrze Wielkim 9 października 2009 roku (od lewej): Daniel Synowiec, Maestro Wiesław Ochman, Miłosz Bembinow, Jacek Cygan, Janusz Przybylski.

To prawda, nie istniała. Faktem jednak jest, że w 1809 roku rozpoczęło się akademickie kształcenie medyków. Powstał wówczas Wydział Lekarsko-Akademicki. Dlatego nasz jubileusz odnieśliśmy właśnie do tej daty. Istotnie, złożył się na niego cały szereg wydarzeń i inicjatyw. Przede wszystkim zorganizowaliśmy Galę w Teatrze Wielkim, z udziałem Pierwszej Damy RP Pani Marii Kaczyńskiej, przedstawicieli Resortu Zdrowia, Rektorów uczelni Warszawy, Rektorów uczelni medycznych z całego kraju. Było to unikalne wydarzenie, o wielkiej randze, które wszyscy na długo zapamiętali. Ale chcieliśmy upamiętnić Jubileusz także w inny sposób. Przed budynkiem Rektoratu umieściliśmy głaz z symbolicznym napisem „Ludziom i Ojczyźnie 1809-2009”. Pomysłodawcą postawienia Obelisku, jak również umieszczenia na nim elementów ozdobnych – jak wspomniany napis oraz laska Eskulapa, starożytnego boga sztuki lekarskiej – był Pan Profesor Jerzy Jurkiewicz. Uważam, że ważną inicjatywą było również wybite okolicznościowych medali. Ta idea kiełkowała od dawna, pojawiała się jeszcze w rozmowach z Panem Rektorem Pączkiem. Stworzyliśmy dwa medaliony: Medal Jubileuszowy, na którym widnieją wizerunki „ojców założycieli” warszawskiej uczelni medycznej: Franciszka Brandta, Józefa Celińskiego, Józefa Czekierskiego, Hiacynta Dziarkowskiego i Augusta Wolffa, oraz Medal Pamiątkowy prezentujący podobiznę Stanisława Staszica – pierwszego prezesa Wydziału Akademicko-Lekarskiego. Przypomnę także, że Jubileusz był asumptem do zaproponowania przeze mnie utworzenia

Galerii Doktorów Honoris Causa w Auli Centrum Dydaktycznego.

Na wspomnianej przez Pana Rektora Gali w Teatrze Wielkim, 9 października 2009 roku, odbyła się również premiera Hymnu naszej Uczelni.

Zdarza się, że czasem różne nasze myśli kształtują pewne idee i pomysły, w tym przypadku zakończone pozytywnie. Myśl dotycząca hymnu często pojawiała się w mojej głowie, ale jak wiadomo, od powstania idei do jej urzeczywistnienia prowadzi czasem długa droga. Pewnego dnia, rozmawiając z Panem Profesorem Kazimierzem Wardynem oraz obecnie Panią Profesor Katarzyną Życińską, zaczęliśmy zastanawiać się, kto mógłby napisać słowa do naszego hymnu. Wtedy pojawiło się nazwisko Pana Jacka Cygana – poety, autora tekstów niezliczonej liczby pieśni i piosenek. Zwróciliśmy się do niego.

Jak zareagował?

W pierwszej chwili był dosyć sceptyczny. Stworzenie słów do hymnu różni się jednak od napisania tekstu piosenki rozrywkowej. Hymn musi służyć pokoleniom, musi być uniwersalny, w przeciwieństwie do sezonowego przeboju, którego tekst najczęściej szybko się dezaktualizuje. Ostatecznie jednak podjął to wyzwanie. Napisał piękne słowa, nawiązujące do 200-lecia nauczania medycyny. Hymn Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wykonany został po raz pierwszy przez Chór Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego oraz Polską Orkiestrę Sinfonia Iuventus, a solową partię wokálną wykonał, zaproponowany przez Jacka Cygana, Maestro Wiesław Ochman.

Ryc. 18.

Ryc. 19.

Ryc. 20.

Ryc. 21.

Ryc. 18. Przemarsz orszaku w strojach akademickich na terenie kampusu Uniwersytetu Warszawskiego – 10 maja 2009. **Ryc. 19.** Złożenie wiązanki kwiatów przez Rektora prof. Marka Krawczyka pod popiersiem Stanisława Staszica. **Ryc. 20.** Pierwsza edycja Pikniku WUM, czyli imprezy integracyjnej „Warszawski Uniwersytet Medyczny – społeczeństwu Warszawy” na ul. Nowy Świat – 10 maja 2009. **Ryc. 21.** Piknik WUM na Rynku Nowego Miasta – 22 maja 2016.

Jakie uczucia towarzyszyły Panu Rektorowi podczas premiery?

To była bardzo podniosła chwila, oczywiście towarzyszyło jej również wzruszenie. Chór był bardzo liczny, składał się nie tylko z naszych studentów, wspomagali ich chórzyci Uniwersytetu Muzycznego. Warto przy tej okazji przypomnieć nazwiska prof. Stanisława Moryto oraz prof. Romana Lasockiego – odpowiednio Rektora i Prorektora Uniwersytetu Muzycznego, którzy również mieli duży wkład w powstanie Hymnu. Autorem muzyki jest bowiem pracownik naukowy Uniwersytetu Muzycznego dziś dr hab. Miłosz Bembinow. To premierowe wykonanie zostało zarejestrowane i jest dostępne na płycie.

Ważną częścią obchodów Roku Jubileuszowego była impreza plenerowa, przemarsz orszaku w strojach akademickich oraz 28. posiedzenie Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, które odbyło się na podium przy Rondzie de Gaulle'a. Co skłoniło Władze Uczelni do takiego pomysłu?

Chcieliśmy pokazać Uczelnię miastu i warszawiakom. Nikt wcześniej podobnej inicjatywy nie realizował. Pozostawała kwestia, w jakim miejscu takie wydarzenie przeprowadzić. Nowy Świat wydawał się dobrym wyborem, ponieważ ulica ta była już wykorzystywana przez różne organizacje do plenerowych projektów. Udało nam się przekonać władze miasta do wyłączenia ulicy z ruchu na kilka godzin. Wystosowaliśmy również zaproszenie do rektorów uczelni warszawskich do wzięcia udziału w przemarszu orszaku

akademickiego z dziedzińca Uniwersytetu Warszawskiego do Ronda de Gaulle'a.

Dlaczego stamtąd?

Ponieważ chcieliśmy przypomnieć, że Uniwersytet Warszawski to nasz matecznik. Kierując się w stronę Nowego Świata orszak, składający się m.in. z naszych byłych Rektorów, Rektorów uczelni Warszawy, ówczesnej Minister Nauki Pani Barbary Kudryckiej, Wiceministra Zdrowia Marka Habera, zatrzymał się przy budynku Polskiej Akademii Nauk, gdzie złożyliśmy wiązanek kwiatów pod popiersiem Stanisława Staszica. W tej uroczystości towarzyszył nam ówczesny wiceprezes PAN, nasz były Rektor Pan Profesor Andrzej Górski. Całość zakończyła się symbolicznym posiedzeniem Senatu, podczas którego podpisaliśmy „Przesłanie” z okazji Jubileuszu. Uczelnia, która od 200 lat uczyła medycyny, ślubowała, że będzie służyć rozwojowi medycyny, dydaktyki i myśli klinicznej. Wieczór spędziliśmy na miłym towarzyskim spotkaniu w pałacyku przy ulicy Foksal.

Wspominał pan o imprezie plenerowej „Warszawski Uniwersytet Medyczny – społeczeństwu Warszawy”, który odbył się tego samego dnia, co przemarsz orszaku i posiedzenie Senatu. Pierwsza edycja Pikniku była zorganizowana z myślą o Roku Jubileuszowym, jako jedna z wielu form uczczenia 200-lecia nauczania medycyny. Rok później uznaliśmy, że warto kontynuować tę tradycję. Zorganizowaliśmy wtedy Piknik na Polach Mokotowskich. Cóż, nie była to fortunna decyzja. Przekonaliśmy się, że mimo iż jest to teren odwiedzany przez mieszkańców, lokalizacja nie była atrakcyjna,

Ryc. 22.

Ryc. 23.

Ryc. 24a.

Ryc. 24b.

Ryc. 22. Tablica informująca o genezie powstania Kaplicy ku czci św. Kosmy i Damiana znajdująca się w kościele parafialnym pw. Opatrzności Bożej przy ul. Dickensa w Warszawie. Ryc. 23. Kaplica Świętych Kosmy i Damiana w kościele parafialnym pw. Opatrzności Bożej w Warszawie. Ryc. 24a. Obwoluta monografii podsumowującej całość wydarzeń odbywających się w trakcie obchodów Roku Jubileuszowego, wydana przez Warszawski Uniwersytet Medyczny w 2010 roku. Ryc. 24b. Obwoluta książki „Poczet doktorów honoris causa”, wydanej w 2016 roku jako uaktualniona wersja monografii powstałej z okazji Roku Jubileuszowego. Autorem projektu graficznego zarówno tych, jak i wszystkich monografii wydanych przez WUM jest artysta plastyk, pani Maja Sosnowska.

dostatecznie prestiżowa. Dlatego też wybór nowej lokalizacji – Rynek Nowego Miasta – był znakomity. Cieszę się, że tradycja organizowania Pikniku przetrwała do dziś. Jest coś wyjątkowego w tych majowych spotkaniach kadry akademickiej, studentów oraz mieszkańców Warszawy. Podobnych nie organizuje żadna inna uczelnia.

Pokłosiem Roku Jubileuszowego stało się również powstanie Kaplicy Świętych Kosmy i Damiana w kościele parafialnym pw. Opatrzności Bożej przy ul. Dickensa w Warszawie.

Medycyna od zawsze, poprzez swoje zadania związane z misją niesienia pomocy, leczenia chorych, czy sprawianiu ulgi w cierpieniu, powiązana jest z kościołem katolickim. Zarówno ta myśl, jak i element związany z rozwojem medycyny transplantacyjnej, zaważyły na tym, że taka kaplica powstała. Poprosiłem wtedy Pana Profesora Bogdana Michałowicza – wybitnego chirurga i transplantologa, o pomoc w połączeniu elementów, o których wspominałem wyżej, z postaciami Świętych Kosmy i Damiana – uznawanych za patronów lekarzy, farmaceutów i akademickich szkół medycznych. Dzięki Jego wsparciu oraz przychylności ówczesnego proboszcza parafii księdza Tadeusza Aleksandrowicza – przemieniliśmy tę inicjatywę w czyn. Powstanie Kaplicy nie obciążało finansów Uczelni, bowiem koszty budowy Kaplicy poniósł prywatny sponsor – p. Ryszard Nowaczyk. Kaplica została poświęcona 8 października 2009 roku przez Prymasa Polski Ks. Kardynała Józefa Glempa podczas Mszy Świętej inaugurującej rok akademicki 2009/2010, w której wzięli udział rektorzy wszystkich uczelni medycznych w Polsce. Od tego czasu, każdego roku podczas mszy inaugurujących rok akademicki, składamy tam kwiaty oraz zapalamy znicze.

Wyjątkowy Rok Jubileuszowy uświetniła seria równie wyjątkowych książek.

Rzeczywiście, oprócz medali, pikniku, jubileuszowego przemarszu, gali, hymnu, istniała jeszcze w naszym mniemaniu potrzeba pozostawienia po sobie wydawnictwa jubileuszowego. Zapadły decyzje o powstaniu kilku publikacji. W „Złotej księdze medycyny warszawskiej” zawarliśmy 45 biogramów lekarzy, stomatologów, farmaceutów tworzących przez lata dzieje naszej Uczelni. Następne wydawnictwa to: „Poczet Rektorów i Dziekanów” – kompendium zawierające nazwiska osób piastujących najwyższe godności i funkcje w Uczelni od czasów jej powołania do życia, „Warszawska uczelnia medyczna w ikonografii i fotografii” – prezentująca w formie zdjęć historię Uczelni od najdawniejszych czasów do czasów najnowszych. Ta niezwykle pozycja została przetłumaczona również na język angielski. Kolejna książka to „Poczet doktorów honoris causa”, który rozpoczyna biogram Marszałka Józefa Piłsudskiego, pierwszego doktora honorowego Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego. W roku 2016 przygotowaliśmy nowe, uaktualnione wydanie tej monografii. Pozycją o lżejszym charakterze było wydawnictwo „Luminarze warszawskiej medycyny w karykaturze”, na pomysł której wpadliśmy razem z Panią mgr Magdaleną Zielonką. Chcieliśmy, aby prezentowane karykatury miały pozytywne przesłanie, pokazywały najwybitniejsze postaci naszego Uniwersytetu na tle ich zainteresowań naukowych, ale również zwykłego dnia codziennego. Za namową Pani Magdy Zielonki autorem karykatur był Pan Grzegorz Szumowski. Wystawę karykatur można było obejrzeć podczas wspomnianej Gali w Teatrze Wielkim, natomiast w okresie

Ryc. 25.

Ryc. 26.

Ryc. 27a.

Ryc. 27b.

Ryc. 25. Wystawa „Luminarze warszawskiej medycyny w karykaturze” prezentowana we foyer Teatru Wielkiego, towarzysząca Wieczorowi Galowemu 200-lecia nauczania medycyny – 9 października 2009. **Ryc. 26.** Prezentacja wystawy „Luminarze warszawskiej medycyny w karykaturze” na I piętrze Rektoratu WUM. **Ryc. 27a i 27b.** Galeria Doktorów Honoris Causa Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka (fotografia wykonana w 2016 roku).

późniejszym były do obejrzenia na wystawie w budynku Rektoratu.

Panie Rektorze, w 2012 roku został Pan wybrany na drugą kadencję rektorską. Jej początek zbiegł się z utworzeniem Wydziału Lekarsko-Dentystycznego. Na czym polega znaczenie otwarcia naszego piątego wydziału?

Akademia Stomatologiczna, która tuż po II wojnie światowej już w 1945 r. wznowiła działalność, w 1949 roku została włączona, jako Oddział Stomatologiczny, do Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego. Pozostając w strukturach tego wydziału przeszła do Akademii Lekarskiej, późniejszej Akademii Medycznej w Warszawie. Bardzo długo, bo do 2012 roku Oddział Stomatologiczny był najpierw częścią Wydziału Lekarskiego naszej Uczelni, później I Wydziału Lekarskiego. Przez ten czas I Wydział stale się rozwijał i rozrastał. To rodziło problemy związane nie tylko ze zwiększającą się liczbą studentów, ale też niemożliwością pokazywania oddzielnie swojego dorobku dydaktycznego i naukowego stomatologów. Wyjściem z tej sytuacji miało się stać utworzenie niezależnego Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, który, mimo że ma krótką historię, może pochwalić się wieloletnią tradycją.

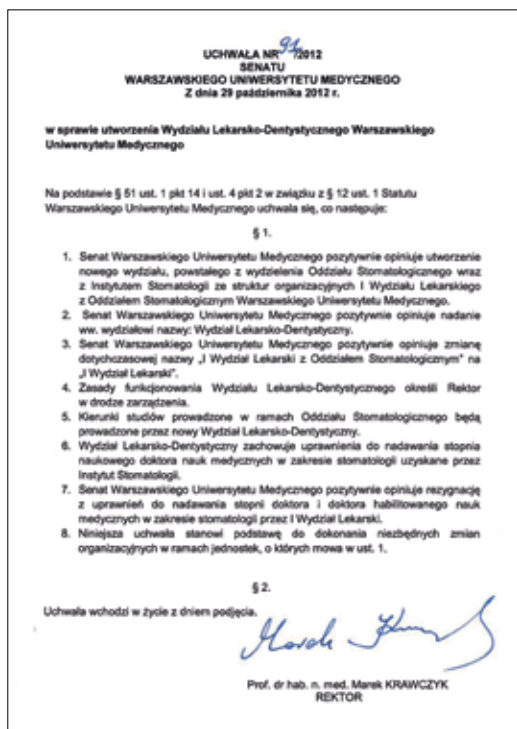
Warto w tym kontekście zapytać o Uniwersyteckie Centrum Stomatologii.

Nie sposób w tym miejscu nie wspomnieć zasług Pani Profesor Renaty Górskiej, która włożyła ogromnie dużo pracy w to, aby pojawiła się szansa zdecydowanego polepszenia infrastruktury lokalowej Wydziału, tzn. wybudowania obiektu skupiającego jednostki stomatologiczne rozproszone po mieście, zarówno te funkcjonujące w bardzo trudnych warunkach przy ul. Miodowej, jak i te ulokowane w starym szpitalu

przy ul. Oczki. Jeśli obiekt ten powstanie (a mam nadzieję, że tak), Wydział Lekarsko-Dentystyczny, Uczelnia powinny na zawsze zapamiętać, że jest to wielka zasługa Pani prof. Renaty Górskiej. Próba zdobywania finansów na tę inwestycję była wielokierunkowa. Rozmawialiśmy zarówno z Ministerstwem Zdrowia, jak i prywatnymi inwestorami. Ostatecznie nasze kilkuletnie rozmowy z Resortem Zdrowia zakończyły się podpisaniem umowy. Porozumienie zakładało, że Uczelnia godzi się przekazać Ministerstwu budynek przy ul. Miodowej, pod warunkiem, że Ministerstwo znajdzie możliwości finansowe wybudowania nowego obiektu dla stomatologii akademickiej w Warszawie. Obecnie jesteśmy na etapie kończenia projektu budynku, w najbliższych dniach wybrany zostanie wykonawca. Miejmy nadzieję, że jeszcze w tym roku kalendarzowym rozpocznie się budowa tak ważnego akademickiego ośrodka stomatologicznego. Znamy jego lokalizację. Będzie posadowiony w kampusie Banacha, za budynkiem ZIAM-u.

To, co wyróżniało końcówkę Pańskiej pierwszej kadencji oraz całą drugą kadencję na stanowisku Rektora był finał niezwykle ważnych inwestycji, na które Uczelnia czekała latami. Czy mógłbym poprosić Pana Profesora o kilka słów na temat każdej z nich.

Zacznę od Biblioteki Głównej. Władze naszej Uczelni oraz moi poprzednicy od wielu lat zdawali sobie sprawę, że tymczasowa biblioteka, oddana do użytku w 1955 roku, miała służyć jedynie kilka lat, do czasu powstania prawdziwej Biblioteki Akademii Medycznej. Ta prowizorka, czym przez lata była biblioteka wciśnięta w budynek Zakładu Medycyny Sądowej, przetrwała dziesięciolecia. Pewne rozwiązania chciał wprowadzić Pan Rektor Janusz Piekarczyk,

Ryc. 28.

Ryc. 28. Uchwała Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w sprawie utworzenia Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, piątego wydziału Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. **Ryc. 29.** Prezydent RP Bronisław Komorowski oraz Rektor prof. Marek Krawczyk podczas uroczystego otwarcia Centrum Biblioteczno-Informacyjnego – 26 czerwca 2012. **Ryc. 30.** Budynek Centrum Biblioteczno-Informacyjnego WUM.

Ryc. 29.

Ryc. 30.

zastanawiano się, czy tzw. budynek logistyki przy ul. Pawińskiego nie powinien być przeznaczony pod przyszłą bibliotekę. Jednak taka adaptacja byłaby w istocie łątaniem dziur niż próbą stworzenia właściwej, profesjonalnej biblioteki uniwersyteckiej. W okresie kierowania Ministerstwem Zdrowia przez Pana Profesora Zbigniewa Religę, naszego absolwenta, oraz kadencji rektorskiej prof. Leszka Pączka, pojawiła się możliwość otrzymania z Resortu Zdrowia funduszy na powstanie nowego gmachu biblioteki. Co prawda Ministerstwo zgodziło się pokryć jedynie ok. 50% kosztów budowy, nie przeszkodziło to jednak nowej ekipie rektorskiej zrealizować tej inwestycji. W 2012 roku, trzy lata po wmurowaniu kamienia węgielnego, zainaugurowaliśmy działalność Centrum Biblioteczno-Informacyjnego, w otwarciu którego uczestniczył Prezydent RP Bronisław Komorowski. Sądzę, że obecnie posiadamy jedną z nowoczesniejszych bibliotek uczelni medycznych w naszym kraju.

Kolejny budynek, którego pierwsza koncepcja również jest zasługą prof. Leszka Pączka, to Centrum Badań Przedklinicznych. Powstało ono w ramach konsorcjum badawczego Centrum Badań Przedklinicznych i Technologii, w skład którego wchodzi oprócz Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, także Uniwersytet Warszawski, Politechnika Warszawska oraz 7 instytutów Polskiej Akademii Nauk. Realizacja budynku CePT-u niosło ze sobą wiele trudności, ale determinacja nasza zakończyła się sukcesem. Wielką pracę włożył w realizację tej inwestycji Pan Prorektor

prof. Sławomir Majewski. Centrum Badań Przedklinicznych służy jednostkom Uczelni w prowadzeniu badań naukowych. Jednak jego otwarcie pomogło rozwiązać jeszcze inną kwestię.

Mianowicie?

Wspomnieliśmy już dziś o budynku Medycyny Teoretycznej. Od zarania ulokowane były tam pomieszczenia dydaktyczne jednostek zajmujących się: fizjologią, patofizjologią, farmakologią czy chemią. W momencie odłączenia się naszej Uczelni od Uniwersytetu Warszawskiego, mogliśmy dalej wykorzystywać pomieszczenia budynku przy Krakowskim Przedmieściu, ale tylko czasowo. Prędzej czy później musieliśmy ten historyczny gmach przekazać Uniwersytetowi Warszawskiemu. Na mocy zawartych ustaleń, wraz z oddaniem do użytku Centrum Badań Przedklinicznych, przeniesiono na ul. Żwirki i Wigury jednostki ulokowane pierwotnie przy Krakowskim Przedmieściu. Kiedy zbliżała się chwila przekazania budynku Medycyny Teoretycznej, odbyła się uroczystość zawieszenia na budynku oraz w jego wnętrzu tablic upamiętniających katedry i nazwiska profesorów przez lata kierujących mieszczącymi się tam jednostkami. Aktualnie gmach przechodzi generalny remont, na czas którego trzy zawieszone przez nas tablice zostały zdjęte. Natomiast mam zapewnienie zarówno poprzedniego Rektora Uniwersytetu Warszawskiego Pani prof. Katarzyny Chałasińskiej-Macukow, jak i obecnie urzędującego Rektora Pana prof. Marcina Pałysa, że po zakończeniu przebudowy tablice wrócą na dawne miejsca.

Ryc. 31.

Ryc. 33.

Ryc. 32.

Ryc. 34.

Ryc. 31. Otwarcie budynku Centrum Badań Przedklinicznych – 27 maja 2013. **Ryc. 32.** Wizaż unijnej Komisarzy ds. polityki regionalnej Coriny Crețu (na zdjęciu z Rektorem prof. Markiem Krawczykiem) w Centrum Badań Przedklinicznych – 6 listopada 2014. **Ryc. 33.** Przecięcie wstęgi podczas oddania do użytku Szpitala Pediatricznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – 28 września 2015. Na zdjęciu do lewej: Premier RP Ewa Kopacz, Marszałek Sejmu RP Małgorzata Kidawa-Błońska, dr Robert Krawczyk, Małżonka byłego Prezydenta RP Anna Komorowska, prof. Marek Kulus, prof. Marek Krawczyk. **Ryc. 34.** Wejście do Szpitala Pediatricznego WUM.

Kopie tych tablic zostały symbolicznie zawieszone we wnętrzu budynku Centrum Badań Przedklinicznych. Dzięki temu zabiegowi możemy mówić o swego rodzaju kontynuacji dziedzictwa jednostek ulokowanych niegdyś przy Krakowskim Przedmieściu.

Szpital Pediatriczny to wielkie dzieło Pana Profesora Marka Kulusa. Wielu z nas nie pamięta, że kiedy powstawał pierwszy projekt kampusu przy ul. Banacha, w czasach, kiedy istniały już budynki farmacji, a SP CSK składał się jedynie z jednego gmachu, w którym ulokowane zostały jednostki chirurgiczne, znajdowało się również w tym dokumencie miejsce na szpital pediatriczny. Było to przeszło 40 lat temu. Przez ten czas idea ta nie została zrealizowana. W 2015 roku, oddaliśmy do użytku nowy, piękny gmach Szpitala Pediatricznego, do którego ze starych lokalizacji przeniosły się nasze dwie lecznice dla dzieci. Wybudowaliśmy wspaniały szpital, mający świetną lokalizację, służący nie tylko leczeniu, ale też spełniający warunki do uprawiania nowoczesnej dydaktyki oraz do rozwoju medycyny pediatricznej. Cała pediatria, cała Uczelnia powinna patrzeć na ten Szpital przez pryzmat pracy i zaangażowania Pana prof. Marka Kulusa.

Od dawna miałem przeświadczenie o wzajemnych związkach medycyny ze sportem, zwłaszcza dotyczy to studentów medycyny, dla których sport akademicki powinien być istotnym elementem kształcenia. Tak zrodziła się idea Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego. Poszukiwanie środków finansowych do jego zbudowania odbiło się po-

niekąd na ostatecznym wyglądzie kompleksu. Tym razem rozmowy dotyczące funduszy prowadziliśmy z Ministerstwem Sportu. W toku dyskusji uzgodniliśmy, że w obiekcie powstaną dwie pływalnie: 25-metrowa tylko dla sportu akademickiego, oraz 50-metrowa dla sportu wyczynowego. Takie rozwiązanie dawało gwarancję sfinansowania części budowy przez Resort Sportu. Obecnie mamy podpisane umowy z Ministerstwem Sportu i Polskim Związkiem Pływackim dotyczące udostępniania pływalni o wymiarach olimpijskich wyczynowym pływakom. Istotny jest również fakt ulokowania w Centrum Zakładu Rehabilitacji II Wydziału Lekarskiego. Pamiętamy, że Zakład Rehabilitacji II Wydziału Lekarskiego nie miał stałej lokalizacji, był stale przenoszony z różnych, ubogich, wręcz partyzanczkich miejsc. Te wszystkie elementy sprawiły, że oddany do użytku pod koniec 2015 roku kompleks jest nie tylko bazą dla Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, miejscem treningów dla wyczynowych pływaków, ale też nowoczesnym zapleczem naukowo-dydaktycznym dla Zakładu Rehabilitacji II Wydziału Lekarskiego.

Z myślą o studentach zdecydowaliście się również na gruntowny remont Domu Medyka przy ul. Oczki.

Odrestaurowaliśmy studentom Dom Medyka – miejsce legendarne dla mojego pokolenia, powstałe jeszcze przed II wojną światową. Przypominam, że inicjatorem wybudowania Domu Medyka był Pan Profesor Stefan Wesołowski, który dostrzegał potrzebę przekazania studentom medycyny miejsca integracji, gdzie mogliby spędzać czas poza

Ryc. 35.

Ryc. 36.

Ryc. 37.

Ryc. 38.

Ryc. 35. Odsłonięcie jednej z trzech tablic pamiątkowych w gmachu Medycyny Teoretycznej przy Krakowskim Przedmieściu – 28 sierpnia 2012. Na zdjęciu od prawej: dr Andrzej Zaorski (syn prof. Jana Zaorskiego), prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow (Rektor Uniwersytetu Warszawskiego), prof. Marek Krawczyk (Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego). **Ryc. 36.** Przecięcie wstęgi podczas uroczystego otwarcia Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego – 17 grudnia 2015. Na zdjęciu od lewej: Ewa Kłobukowska, Andrzej Kraśnicki, Otylia Jędrzejczak, mgr Jerzy Chrzanowski, dr hab. Dariusz Białoszewski, prof. Marek Krawczyk. **Ryc. 37.** Budynek Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego. **Ryc. 38.** Budynek Domu Medyka po generalnym remoncie.

zajęciami. Ten historyczny gmach wymagał gruntownego remontu już od bardzo długiego czasu. Kolejne władze rektorskie miały tego świadomość, jednak widocznych efektów nie było. Ostatecznie, w marcu 2012 roku, po niemal trzech latach remontu, modernizacja Domu Medyka dobiegła końca i możliwe stało się jego uroczyste otwarcie.

W realizacji wszystkich inwestycji bardzo zaangażowany był zawsze Pan Prorektor ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem – prof. Sławomir Nazarewski. Byłbym niesprawiedliwy, gdybym nie wymienił ogromnego zaangażowania i profesjonalizmu w realizacji tych wszystkich działań Pani Kanclerz Małgorzaty Rejnik, Pana Kanclerza Wojciecha Starczyńskiego, Pani Kanclerz Doroty Gawrońskiej-Wójcik, Pana Kanclerza Jana Matłachowskiego. W imieniu swoim, prorektorów i całej Uczelni serdecznie Im dziękuję.

Zawsze i wszędzie będę podkreślał, że tych i innych działań nie udałoby się zrealizować bez doskonałej pomocy Biura Rektora – Pani Kierownik Ewy Kępskiej, zastępcy kierownika Pani Justyny Sidor i Pani Agnieszki Zabuskiej.

Panie Rektorze, w ciągu dwóch kadencji mieliśmy okazję uczestniczyć w wielu wydarzeniach honorujących wybitne postaci naszej Uczelni. Przez chwilę rozmawialiśmy o tym na początku rozmowy, ale nie sposób nie wspomnieć o tak ważnych z punktu widzenia kulturowania pamięci uroczystościach, jak nadanie imion dwóm salom wykładowym w budynku Centrum Biblioteczno-Informacyjnego.

Ryc. 39.

Czasem naszymi decyzjami rządzi przypadek. Tak było tym razem. W 2008 roku, czyli zaraz po tym, jak rozpocząłem kierowanie Uczelnią, skontaktowałem się ze mną, do dzisiaj mieszkający i żyjący w USA, Pan Profesor Andrzej Ivo Dobrzański, absolwent naszej Uczelni. Jego ojciec – prof. Antoni Dobrzański – był Dziekanem Wydziału Lekarskiego w czasach, kiedy byliśmy jeszcze częścią Uniwersytetu Warszawskiego. Rozmowa dotyczyła dotacji, którą Pan Profesor Andrzej Dobrzański miał zamiar przekazać na rzecz swojej *Alma Mater*. Pomyślałem, że ta piękna inicjatywa powinna być okazją do przypomnienia zarówno darczyńcy, jak i jego ojca. Tym sposobem powstał pomysł, aby jedną z sal seminaryjnych mieszczących się w gmachu Biblioteki nazwać Salą wykładową im. prof. Antoniego Dobrzańskiego. Również wewnątrz sali uzyskała odpowiedni wystrój, który nadał jej pięknego charakteru.

Patronem drugiej sali został Pan Profesor Jan Zaorski. Jest to wybitna postać, na tyle istotna dla polskiej i warszawskiej medycyny, że swego czasu pojawił się nawet pomysł, aby ustanowić ją patronem naszego Uniwersytetu. Ostatecznie postanowiliśmy nadać Jego imię kolejnej sali wykładowej w budynku Centrum Biblioteczno-Informacyjnego.

Podobnych uroczystości, mających na celu upamiętnienie postaci tworzących dzieje naszej *Alma Mater*, było w trakcie kierowania Uczelnią przez Pana Rektora jeszcze kilka. Pozwolę sobie wymienić niektóre: odsłonięcie tablic pamiątkowych związanych z 90-leciem Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej

Ryc. 40.

Ryc. 41.

Ryc. 42.

Ryc. 39. Odsłonięcie tablicy pamiątkowej oraz oddanie do użytku Sali wykładowej im. prof. Jana Zaorskiego – 20 kwietnia 2016. Odsłonięcia tablicy dokonali: prof. Bogdan Pruszyński, prof. Tadeusz Tołłoczko, prof. Bruno Szczygieł, prof. Marek Krawczyk. **Ryc. 40.** Część wykładowa poświęcona dokonaniom prof. Jana Zaorskiego odbywająca się w Sali wykładowej Jego imienia. **Ryc. 41.** Otwarcie Sali wykładowej im. prof. Antoniego Dobrzańskiego połączone z odsłonięciem tablicy pamiątkowej – 4 sierpnia 2014. Na zdjęciu od prawej: prof. Marek Krawczyk, prof. Andrzej Ivo Dobrzański wraz z małżonką Jane. **Ryc. 42.** Rektor prof. Marek Krawczyk podczas otwarcia Galerii portretów rzeźbiarskich Rektorów naszej Uczelni – 28 czerwca 2016.

i Wątroby (2008 rok), odsłonięcie popiersia prof. Ireneusza Roszkowskiego (2009 rok), odsłonięcie tablicy poświęconej prof. Tadeuszowi Orłowskiemu (2010), odsłonięcie popiersia prof. Józefa Celińskiego (2011), tablicy poświęconej prof. Stefanowi Wesołowskiemu (2012) czy prof. Tytusowi Chałubińskiemu (2014), odsłonięcie tablicy poświęconej tzw. Akademii Boremlowskiej (2015), tablicy poświęconej prof. Antoninie Orlik-Grzybowskiej (2015), czy nie tak dawno – tablicy poświęconej prof. Janowi Nielubowiczowi (2015).

Warto w tym miejscu jeszcze przypomnieć o inicjatywie Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, kierowanego przez Panią Profesor Elżbietę Mierzwińską-Nastalską, dotyczącej nadania imienia Pana Profesora Janusza Piekarczyka Auli wykładowej w Centrum Dydaktycznym.

Wspomniat Pan Rektor przed momentem o darowiźnie przekazanej przez prof. Andrzeja Ivo Dobrzańskiego. Dzięki niej powstał również m.in. Klub Profesorski, a ostatnio Galeria portretów rzeźbiarskich.

Zarówno jedna, jak i druga inicjatywa zrealizowana została we wnętrzach Centrum Biblioteczno-Informacyjnego. W Klubie, służącym spotkaniom profesorów, również znalazło się miejsce na przypomnienie osób zasłużonych dla naszego Uniwersytetu. Ich postaci widnieją na panelach zamocowanych w suficie. Natomiast chęć przekazania kolejnej dotacji dla swojej macierzystej Uczelni przez prof. Andrzeja Ivo Dobrzańskiego, zdecydowała o tym, że po raz kolejny mogliśmy stworzyć coś, czego nie ma żadna uczelnia w Pol-

sce – wspomnianą galerię portretów rzeźbiarskich Rektorów Akademii Medycznej, a następnie Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Wystrój Klubu Profesorskiego, sal imienia profesorów Antoniego Dobrzańskiego i Jana Zaorskiego, oprawę graficzną wszelkich uroczystości oraz publikacji książkowych zawdzięczamy utalentowanej, pierwszej etatowej plastyczce zatrudnionej w Uczelni – Mai Sosnowskiej, która zasłużyła na wyrazy uznania.

Trudno podczas jednej rozmowy omówić nawet pobieżnie całość dokonań Pana oraz Pańskiego Zespołu w czasie dwóch kadencji rektorskich. Dlatego chciałbym w tym miejscu zapytać, które z nich z Pana perspektywy, Panie Rektorze, wydają się godne zapamiętania?

Rozmawiając o przedsięwzięciach dla Uczelni, sądzę, że trzeba wspomnieć o Wydziale Nauki o Zdrowiu, ponieważ przez lata była to jednostka pozostająca właściwie bez lokalizacji. W okresie kierowania Uczelnią przez Pana Rektora Leszka Pączka, który miał bardzo dobrą nić porozumienia z Marszałkiem Województwa Mazowieckiego Panem Adamem Struzikiem, został nam przekazany obiekt przy ul. Ciołka, służący już wcześniej do kształcenia, ale nie akademickiego. Dostosowanie budynku do wymogów nauczania uniwersyteckiego wymagało od nowej ekipy rektorskiej przeznaczenia sporych funduszy na modernizację, która pozwoliłaby stworzyć warunki dydaktyczne i naukowe dla Wydziału Nauki o Zdrowiu. Obecnie stoimy przed dużą szansą na otrzymanie od miasta kolejnego budynku, w zamian za obiekt przy

Ryc. 43.

Ryc. 44.

Ryc. 45.

Ryc. 46.

Ryc. 43. Pamiątkowa fotografia wykonana podczas uroczystego otwarcia Klubu Profesorskiego – 10 lutego 2015. Ryc. 44. Wnętrze Klubu Profesorskiego znajdującego się w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym. Ryc. 45. Uroczyste otwarcie Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka w Centrum Dydaktycznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – 19 kwietnia 2013. Ryc. 46. Otwarcie Muzeum Historii Medycyny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – 7 grudnia 2013. Przemawia Małgorzata Omilanowska – Wiceminister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

ul. Dickensa, który od lat służy Warszawie jako Dom Pomocy Społecznej dla kombatanów. Miejmy nadzieję, że budynek przy ul. Dalibora, bo o nim mowa, stanie się wkrótce drugą bazą dydaktyczną i naukową dla Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Nie zapomnieliśmy też o Wydziale Farmaceutycznym. Ten temat jest mi szczególnie bliski, ponieważ pamiętam, kiedy jako student pomagałem w budowie „kostek” Farmacji. Dzięki naszej determinacji jedna z nich została odnowiona. Doprowadziliśmy również do uruchomienia Wirtualnej Apteki Szkoleniowej, niezbędnego elementu współczesnego kształcenia farmaceutów.

Skoro już jesteśmy przy temacie modernizacji i remontów, koniecznie należy wspomnieć o patomorfologii, anatomii i sądówce.

Nowa siedziba Katedry i Zakładu Patomorfologii, ulokowana od niedawna przy Szpitalu Pediatrycznym, to zupełnie nowa jakość, podkreślona znakomitym wyposażeniem. Podobnie można powiedzieć o remontach Zakładu Anatomii Prawidłowej i Zakładu Medycyny Sądowej, które możliwe były do przeprowadzenia dzięki funduszom unijnym. Te dwie jednostki przez lata miały fatalną infrastrukturę. Teraz nie dość, że mieszczą się we wzorowo odrestaurowanych, historycznych gmachach, to jeszcze poszczycić się mogą wyjątkowo nowoczesnym wyposażeniem.

Chciałbym powiedzieć jeszcze o mojej inicjatywie utworzenia w naszej Uczelni Muzeum Historii Medycyny. Do realizacji tego pomysłu zaprosiłem Pana Profesora Edwarda Towpika – od początku kierującego placówką.

Dzięki niemu Muzeum znakomicie się rozwija i mam nadzieję, że tak pozostanie. Kolejną inicjatywą, na którą chciałbym zwrócić uwagę, była decyzja o zmianie wystroju Sali Senatu, która przez lata eksploatacji wymagała remontu i odświeżenia.

Cieszę się również, że pozytywnie zakończyły się zabiegi Pana Profesora Marka Kulusa dotyczące utworzenia Centrum Symulacji Medycznych. Jego wkład w realizację tego przedsięwzięcia był olbrzymi i wszystko wskazuje na to, że w budynku byłego szpitala przy ul. Działdowskiej powstanie niebawem nowoczesne centrum kształcenia symulacyjnego.

Mam nadzieję, że wszystkie zrealizowane przez nas inicjatywy, o których opowiadam, będą z pożytkiem służyły przyszłym pokoleniom.

Panie Rektorze, czy w ciągu wieloletniego kierowania Warszawskim Uniwersytetem Medycznym zdarzyły się chwile, które szczególnie utkwiły Panu Rektorowi w pamięci?

Myślę, że początek „walki” o Szpital Pediatryczny. Pamiętajmy, że w roku 2008, kiedy zacząłem wraz Zespołem kierować Uczelnią, w Europie i na świecie zaczęła szaleć recesja ekonomiczna. Nikt nie wiedział, jakie ona może przynieść skutki finansowe, dlatego decyzja władz państwowych była wówczas jedna: nie rozpoczynamy żadnych nowych inwestycji. Wtedy też, na początku 2009 roku, stoczyliśmy prawdziwy bój z Resortem Zdrowia. Na szczęście partnerem było Ministerstwo, które słuchało nas i naszych

Ryc. 47.

Ryc. 48.

Ryc. 49.

Ryc. 50.

Ryc. 47. Budynek Wydziału Nauki o Zdrowiu przy ul. Ciołka 27 (fotografia wykonana w 2016 roku). **Ryc. 48.** „Kostka” kompleksu Wydziału Farmaceutycznego WUM po gruntownej modernizacji (fotografia wykonana w 2016 roku). **Ryc. 49.** Otwarcie Sali Senatu po modernizacji – 25 listopada 2013. Przecięcia wstęgi wraz z Rektorem prof. Markiem Krawczykiem dokonali byli Rektorzy (od lewej): prof. Leszek Pączek, prof. Jerzy Szczerbań, prof. Bogdan Pruszyński, prof. Tadeusz Tołkoczko, prof. Andrzej Górski. **Ryc. 50.** Sala Senatu WUM po przeprowadzeniu generalnego remontu.

argumentów. Dawano nam do zrozumienia, że mimo braku pozytywnych decyzji, nie należy się poddawać, ponieważ determinacja Uczelni może otworzyć szansę na uzyskanie finansowania budowy nowoczesnej lecznicy dla dzieci. Nasza nieustępliwość, niekończące się spotkania i przekonywanie posłów o słuszności budowy Szpitala Pediatrycznego przyniosły zadowalający efekt.

Drugi bardzo trudny moment związany jest z budową Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego, kiedy wybudowaliśmy już budynek, ale borykaliśmy się z brakiem funduszy na zamknięcie całości inwestycji. Wtedy z pomocą przyszły nam dotacje unijne, będące jedyną szansą dokończenia budowy i wyposażenia kompleksu. To są dwa bardzo trudne momenty, zakończone szczęśliwie.

Jednak nie mogę powiedzieć, że wszystko, co zaplanowaliśmy, udało nam się zrealizować. Niewątpliwie żałuję, że nie powstał akademicki ośrodek onkologiczny. Nie jest to rezultat naszych zaniedbań czy błędów, a efekt niezrozumienia po stronie ministerialnej. Odpowiedni dokument, poparty przez wojewodę mazowieckiego, marszałka województwa mazowieckiego, władze mazowieckiego NFZ, wielu wybitnych onkologów, niezwykle pozytywna opinia Ministra Zdrowia, został przeze mnie złożony w 2009 r. w Resorcie Zdrowia i w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego. Nie rozumiem opieszałości decyzyjnej Resortu Zdrowia. W 2009 r. mówiłem ówczesnym władzom tego Resortu,

że jeśli nie zacznie się akademickiej inwestycji onkologicznej w Warszawie, to powstaną prywatne ośrodki onkologiczne. I tak się stało – od tamtego momentu powstały takie ośrodki, m.in. w Wieliszewie i Otwocku. Mimo to wierzę, że kiedyś Resort zrozumie, że akademicka onkologia musi mieć swoją lokalizację, i – być może za nowej kadencji rektorskiej lub w czasie kolejnej – taki ośrodek powstanie.

Nie udało nam się do dziś uzyskać zgody na wykonanie drogi dojazdowej do Szpitala Pediatrycznego od ul. Żwirki i Wigury, mimo że nadal prowadzimy rozmowy z urzędnikami Prezydenta Warszawy. Nie rozumiem ich opieszałości i braku zrozumienia.

Panie Rektorze, chciałbym na zakończenie powrócić do Hymnu Uczelni, którego jedna ze zwrotek brzmi: „Medycyna jest pasją / Umie życiem zawładnąć / Lecz bez Wiary, Nadziei, Miłości / Jest tylko wstążką ładną”. Czy Pan Profesor mógłby się podpisać pod tym fragmentem?

Medycyna to przede wszystkim szczególnie pasja. Pasja leczenia i pomocy. Takie podejście do naszego zawodu zawiera to, o czym mówiłem wcześniej, czyli ów głęboko humanistyczny sens medycyny. Bez pasji medycyna staje się po prostu zwykłym zawodem, formą zdobycia pieniędzy, wstążką ładną. Sądzę, że właśnie takie przesłanie kryje za tymi słowami, dlatego zdecydowanie się z nimi utożsamiam.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał Cezary Ksel

Ryc. 51.

Ryc. 53.

Ryc. 52.

Ryc. 54.

Ryc. 51. Zwiedzanie Zakładu Anatomii Prawidłowej po modernizacji – 27 sierpnia 2015. W wydarzeniu otwarcia uczestniczył m.in. Minister Zdrowia prof. Marian Zembala. **Ryc. 52.** Zwiedzanie wraz z Ministrem Zdrowia prof. Marianem Zembalą nowo wybudowanej auli Zakładu Medycyny Sądowej podczas oddania Zakładu do użytku po remoncie – 27 sierpnia 2015. **Ryc. 53.** Otwarcie Wirtualnej Apteki Szkoleniowej Wydziału Farmaceutycznego – 23 maja 2013. **Ryc. 54.** Prezentacja Rektora prof. Marka Krawczyka podczas otwarcia zmodernizowanego Zakładu Patomorfologii – 15 kwietnia 2016.

Historia uczelni w odcinkach, czyli książki w których tę historię opisywaliśmy

mgr Magdalena Zielonka

Biuro Rektora WUM

Moja znajomość z Panem Rektorem przypada na początek XXI w., czyli na czas, kiedy prof. Marek Krawczyk pełnił funkcję Dziekana I Wydziału Lekarskiego. Byłam wtedy kierownikiem Działu Wydawnictw (przemianowanym później właśnie na wniosek Pana Dziekana na Oficynę Wydawniczą), miałam więc codzienny kontakt z drukowaniem tekstów zwartych i akcydensów niezbędnych dla dydaktyki.

Prof. Krawczyk przywiązywał „od zawsze” wagę do utrwalania na papierze najciekawszych wydarzeń na uczelni. Współpracę zaczęliśmy od drukowania książeczki związanej z Sesją Noblowską. Pierwszą Sesję Noblowską zorganizował Pan Dziekan Andrzej Karwowski w 1991 r. W 2001 r. Sesja Noblowska miała szczytowy charakter, wygłoszony został tylko jeden wykład podczas posiedzenia Rady I Wydziału. Od 2002 roku wydarzenie to stało się prawdziwym świętem nauki, drukowana co roku książeczka zawiera krótką historię Nagrody Nobla, biogramy prelegentów i teksty ich wystąpień oraz poczet noblistów i wykładowców poczynając od pierwszej sesji. Coroczny druk tej pozycji utrzymany jest do dziś.

I Wydział Lekarski nie dysponował żadną zbiorczą publikacją przedstawiającą dzieje poszczególnych jednostek.

Dziekan Krawczyk zdecydował, że taka monografia musi powstać. Rozesłaliśmy informację do kierowników wszystkich Katedr, Klinik i Zakładów z prośbą o dostarczenie nam niezbędnych materiałów i fotografii. Nie obyło się bez perturbacji, ponagień, a nawet pisania przez redaktorów obszernych uzupełnień do zbyt lakonicznie potraktowanych tematów. Wynikiem tej inicjatywy jest trzutomowa, licząca prawie 2000 stron publikacja:

- *Dzieje I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie (1809-2006)* T. 1 – 2007;
- *Dzieje I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie (1809-2006)* T. 2 – 2008;
- *Dzieje I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie (1809-2006)* T. 3 – 2009.

Ostatnią pozycją książkową, która została opublikowana w trakcie pełnienia funkcji Dziekana są *Dzieje Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby (1918-2008)* – 2008.

W 2006 r. przesłam na wcześniejszą emeryturę, ale prof. Marek Krawczyk kandydując na stanowisko Rektora powiedział mi, że jeśli zostanie wybrany, proponuje mi dalszą współpracę. I tak się stało. Jesienią 2008 r. zostałam

zatrudniona w Biurze Rektora, a moim zadaniem stało się zbieranie materiałów do kolejnych publikacji, redagowanie i korekty różnego rodzaju tekstów oraz pisanie niektórych wystąpień Jego Magnificencji (m.in. wigilijnego i na inaugurację roku akademickiego).

Kolejnym *novum* było publikowanie *Książeczki na Inaugurację roku akademickiego* (ze zdjęciem władz uczelni, tekstami *Gaude Mater Poloniae* i *Gaudeamus Igitur* oraz informacją o osobie wygłaszającej wykład inauguracyjny i krótkim streszczeniem wykładu). Opis całości wydarzenia, teksty wystąpienia Rektora i wyjątkowych gości, skany listów gratulacyjnych, tekst wykładu, bogato ilustrowany zdjęciami gości i immatrykulowanych studentów stanowią zawartość *Książeczki poinauguracyjnej*. Książeczki te robiłam wspólnie z rzecznikiem prasowym Uczelni.

Rok 2009 był rokiem jubileuszowym, Uczelnia świętowała 200-lecie nauczania medycyny w Warszawie. Z tej okazji wydano serię książek w pięknej szacie edytorskiej. Serię książek jubileuszowych tworzyły: *Złota księga medycyny warszawskiej*, *Poczet doktorów honoris causa*, *Warszawska uczelnia medyczna w ikonografii i fotografii*, *Poczet Rektorów i Dziekanów*, którego byłam współautorką oraz album *Luminarze warszawskiej medycyny w karykaturze*, gdzie byłam autorką notek biograficznych. Serię wymyślił oczywiście Pan Rektor, ale to ja „wynałazałam” p. Grzegorza Szumowskiego, który wspaniale wywiązał się z powierzonego zadania. Autorką szaty graficznej była niezwykle kreatywna Maja Sosnowska, dzięki której wszystkie nasze publikacje były i są eleganckie i niepowtarzalne.

Następnym wydawnictwem cyklicznym jest ukazująca się co roku pozycja *Warszawski Uniwersytet Medyczny w latach 2008-2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 (do sierpnia)*. Jest to bogato ilustrowana kronika wydarzeń danego roku podzielona na takie działy jak: Wydarzenia, Sukcesy, Awanse, Nagrody, Odeszli – jednym słowem zapis wszystkiego, co wydarzyło się na uczelni w danym roku. W trakcie spotkania wigilijnego zostają nią obdarowani wszyscy uczestnicy.

W roku 2010 ukazały się (oprócz tych pozycji, które wydawane są co roku) następujące pozycje: *Medal za zasługi dla I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie (2004-2008)*, książka podsumowująca *Jubileusz 200-lecia nauczania medycyny w Warszawie* oraz książka zatytułowana *Tradycja akademicka. Ceremoniał i zwyczaje*. W tej ostatniej zgromadzone są informacje historyczne związane z dziejami uczelni wyższych w Europie, jak i informacje dotyczące obyczajów akademickich w Polsce i w naszej Uczelni, m.in. insygnia władzy Rektora, łańcuchy dziekanów poszczególnych wydziałów, godła, medale przyznawane przez uczelnię, historia i teksty pieśni akademickich.

Rok 2011 był rokiem obchodów 100-lecia otrzymania Nagrody Nobla z chemii przez Marię Skłodowską-Curie. Prof. Marek Krawczyk został zaproszony do wygłoszenia na Sorbonie wykładu *Maria Skłodowska-Curie. Znaczenie jej odkryć dla medycyny*. Wykład ten, bogato ilustrowany zdjęciami, został wydrukowany w postaci dwujęzycznej książeczki.

Ponieważ wykład spotkał się z ogromnym zainteresowaniem różnych środowisk (także poza granicami kraju), został wygłoszony przez Pana Rektora aż 12-krotnie, a zapis tych wystąpień znalazł się na kartach książeczki *Historia jednego wykładu. Maria Skłodowska-Curie w 100-lecie przyznania Nagrody Nobla z chemii*.

Remont Sali Senatu stał się przyczyną powstania publikacji *Senat. Historia i współczesność najważniejszego ciała kolegiackiego uczelni* wydanej w 2013 r. Przedstawione są w niej kolejne składy Senatu, od momentu kiedy Wydział Medyczny był jednym z Wydziałów Uniwersytetu Warszawskiego, a kadencja Rektora trwała tylko jeden rok. Warto pamiętać, że pierwszym Rektorem Uniwersytetu Warszawskiego po I wojnie światowej był doktor Józef Brudziński, a do czasu podziału na dwie oddzielne uczelnie: Uniwersytet Warszawski i Akademię Lekarską, która szybko zmieniła nazwę na Akademię Medyczną (1950 r.) aż sześciokrotnie funkcję Rektora UW pełnił medyk.

Pan Rektor pełnił w latach 2011-2013 zaszczytną funkcję Prezesa Towarzystwa Chirurgów Polskich. Uczestnicy Sympozjum organizowanego na koniec kadencji otrzymali przygotowany z tej okazji tom *Poczet Prezesów Towarzystwa Chirurgów Polskich (1889-2013)*, a dwa lata później, tom obrazujący wszystkie wydarzenia, jakie odbyły się podczas kadencji prof. Marka Krawczyka *Towarzystwo Chirurgów Polskich w latach 2011-2013*.

Byłam także współredaktorem książki przygotowanej z okazji jubileuszu 40-lecia istnienia szpitala na ul. Banacha zatytułowanej *Centralny Szpital Kliniczny WUM w latach 1975-2015*.

Przygotowane jest też zmienione i rozszerzone wydanie książki *Dzieje Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby (1918-2016)*, które ukaże się w 2016 r.

Za swoją pracę zostałam uhonorowana „Złotym Krzyżem Zasługi”, który sprawił mi ogromną radość, chociaż e-mail od Pana Rektora, po ukazaniu się jakiejś pozycji (a było ich 36) „Pani Magdo, wykonała Pani dobrą robotę” był dla mnie zawsze najwyższą nagrodą.

Ogromnie jestem szczęśliwa, że na swojej zawodowej drodze spotkałam prof. Marka Krawczyka. Dał mi szansę i możliwości pracy rozwijającej, ciekawej, twórczej. Okres pracy w Biurze Rektora uważam za najlepszy w swoim zawodowym życiu. Wszystkie wspólnie przygotowywane książki cieszą moje oczy i ogrzewają serce – zostawią ślad w dziejach Uczelni upamiętniając wiele wydarzeń.

Profesor Jean Bousquet Doktorem Honoris Causa Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

30 czerwca 2016 roku w murach Zamku Królewskiego w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia Dyplomu Doktora Honoris Causa Profesorowi Jeanowi Bousquet – światowej sławy pulmonologowi i alergologowi, połączona z promocją doktorów habilitowanych, doktorów nauk medycznych i doktorów nauk o zdrowiu I Wydziału Lekarskiego z roku akademickiego 2015/2016.

Uroczystość rozpoczęło odśpiewanie hymnów państwowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Republiki Francuskiej przez Chór Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Następnie prof. Mirosław Wielgoś – Dziekan I Wydziału Lekarskiego przywitał: prof. Marka Krawczyka – Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, prof. Jeana Bousqueta – nowego doktora honorowego naszej Uczelni, prof. Sławomira Nazarewskiego – Prorektora ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem, prof. Marka Kulusa – Prorektora ds. Dydaktyczno-Wychowawczych, prof. Elżbietę Mierzwińską-Nastalską – Dziekaną Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, prof. Marka Kucha – Dziekaną II Wydziału Lekarskiego, prof. Piotra Małkowskiego – Dziekaną Wydziału Nauki o Zdrowiu, dr hab. Agnieszkę Pietrosiuk – Prodziekaną ds. Dydaktyczno-Wychowawczych Wydziału Farmaceutycznego, prof. Bolesława Samolińskiego – Dziekaną Centrum Kształcenia Podyplomowego. Wśród powitanych znaleźli się również byli Rektorzy naszej *Alma Mater*: prof. Tadeusz Tołłoczko, prof. Bogdan Pruszyński, a także: prof. Bruno Szczygieł – były Dziekan I Wydziału Lekarskiego, prof. Longin Marianowski – były Dziekan II Wydziału Lekarskiego oraz Wydziału Nauki o Zdrowiu, prof. Jerzy Woy-Wojciechowski – Honorowy Prezes Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, prof.

Jerzy Jurkiewicz – Prezes Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego, mgr Dorota Gawrońska-Wójcik – Zastępca Kanclerza WUM, mgr Jolanta Ilków – Kwestor WUM, mgr Danuta Fiejdasz – Zastępca Kwestora ds. Finansowych.

Szczególnie gorąco przywitani zostali naukowcy I Wydziału Lekarskiego, którzy w roku akademickim 2015/2016 otrzymali z rąk Prezydenta RP tytuł profesora, oraz ich młodszy koledzy i koleżanki – którym w tym samym okresie Rada Wydziału przyznała stopnie naukowe doktora habilitowanego, doktora nauk medycznych i doktora nauk o zdrowiu.

Prof. Mirosław Wielgoś poinformował, że na ręce Jego Magnificencji wpłynął list gratulacyjny od Sekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia Jarosława Pinkasa.

W swoim wystąpieniu Dziekan I Wydziału Lekarskiego prof. Mirosław Wielgoś podkreślił zasługi prof. Jeana Bousqueta dla rozwoju nauki oraz dla budowy kontaktów z naukowcami naszej Uczelni, w tym z prof. Bolesławem Samolińskim. „To, że otrzymał Pan tę godność, z całą pewnością nie jest dziełem przypadku – stało się to przez Pana wsparcie dla Polski, liczne działania na rzecz naszej Uczelni oraz bliską i niezwykle owocną współpracę z Panem Profesorem Bolesławem Samolińskim i wspólną z Nim realizację ważkich celów i przedsięwzięć” – powiedział prof. Mirosław Wielgoś.

Pamiątkowa fotografia wykonana po uroczystości na Zamku Królewskim w Warszawie

Gratuluje nowych profesorów, doktorów oraz doktorów habilitowanych uzyskania upragnionych stopni i tytułów naukowych, Dziekan I Wydziału Lekarskiego zaznaczył, że są one „wynikiem wyteżonej pracy, a nierzadko wielkiej determinacji”.

W związku z kończącą się kadencją Władz Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, prof. Mirosław Wielgoś podziękował za 8-letnią współpracę Rektorowi prof. Markowi Krawczykowi, członkom Rady I Wydziału Lekarskiego, Prodziekanom kierowanego przez siebie Wydziału oraz pracownikom Dziekanatu.

JM Rektor prof. Marek Krawczyk początek swojego wystąpienia poświęcił osobie prof. Jeana Bousqueta. Witając nowego doktora honorowego w gronie społeczności akademickiej naszej Uczelni, prof. Marek Krawczyk zaznaczył, że „przyznanie najwyższej godności akademickiej Profesorowi Jeanowi Bousquetowi jest wynikiem współpracy Pana Profesora ze środowiskiem alergologów i pulmonologów naszej Uczelni, a także zaangażowaniem Pana Profesora w promowanie aktywności polskich naukowców w Radzie Unii Europejskiej”.

Wyraził również szczególne uznanie dla dokonań naukowych nowych profesorów, doktorów habilitowanych oraz doktorów, które przyczyniają się do wysokich miejsc Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w rankingach szkół wyższych. Podkreślił, że rozwój nauki jest jednym z priorytetów Uczelni, dlatego jej Władze „starają się zapewnić jak najlepsze warunki do rozwoju naukowego”.

Na zakończenie JM Rektor podziękował „wszystkim za kolejny wspólny rok pracy dla studentów, pacjentów, rozwoju nauki i dla naszej *Alma Mater*”.

Kolejną częścią uroczystości na Zamku Królewskim było wręczenie przez Rektora prof. Marka Krawczyka oraz Dziekana prof. Mirosława Wielgośa „Medalu za Zasługi dla I Wydziału

Lekarskiego”. Spośród 10 wybitnie zasłużonych dla Wydziału osób, którym Kapituła Medalu przyznała to zaszczytne wyróżnienie w bieżącym roku, 30 czerwca 2016 roku Medal odebrali:

- Prof. dr hab. n. med. Kazimierz Wardyn,
- Prof. dr hab. n. med. Ireneusz Krasnodębski,
- Prof. dr hab. n. med. Ewa Bar-Andziak,
- Prof. dr hab. n. med. Andrzej Radzikowski,
- Prof. dr hab. n. med. Stanisław Radowski.

Pozostałe osoby wyróżnione przez Kapitułę Medalu w 2016 roku to:

- Prof. dr hab. n. med. Janusz Nauman,
- Prof. dr hab. n. med. Anna Kamińska,
- Prof. dr hab. n. med. Longina Kłosiewicz-Latoszek,
- Dr hab. n. med. Piotr Tyszek,
- Dr n. med. Helena Deszczyńska.

Uroczystość wręczenia Panu Profesorowi Jeanowi Bousquetowi Dyplomu Doktora Honoris Causa Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego rozpoczęła wygłoszenie laudacji przez prof. Bolesława Samolińskiego – promotora doktoratu honorowego, w której dokonał prezentacji Kandydata, omówienia Jego dorobku naukowego i zasług dla społeczności akademickiej naszej Uczelni.

Po otrzymaniu z rąk Rektora prof. Marka Krawczyka Dyplomu Doktora Honoris Causa, prof. Jean Bousquet wygłosił wykład pt. „From the bedside to the bench and international actions”.

Podczas uroczystości wręczono listy gratulacyjne naukowcom I Wydziału Lekarskiego, którym w roku akademickim 2015/2016 Prezydent RP nadał tytuł profesora. Z rąk JM prof. Marka Krawczyka gratulacje przyjęli:

- Prof. dr hab. n. med. Krzysztof Morawski,
- Prof. dr hab. n. med. Bogna Ziarkiewicz-Wróblewska,

Wyróżnieni „Medalem za Zasługi dla I Wydziału Lekarskiego”. Od lewej: prof. Ewa Bar-Andziak, prof. Stanisław Radowski, prof. Andrzej Radzikowski, prof. Ireneusz Krasnodębski, prof. Kazimierz Wardyn

Rektor prof. Marek Krawczyk wręcza prof. Bognie Ziarkiewicz-Wróblewskiej gratulacje z okazji uzyskania tytułu naukowego profesora

Dr hab. Marcin Grabowski (pierwszy z prawej) wręcza dr. Andrzejowi Cacko dyplom doktora nauk medycznych

Przemawia dr hab. Dominik Golicki

- Prof. dr hab. n. med. Mariusz Frączek,
- Prof. dr hab. n. med. Ireneusz Nawrot,
- Prof. dr hab. n. med. Janusz Olędzki,
- Prof. dr hab. n. med. Tadeusz Grochowicki.

W mijającym roku akademickim tytuł profesora uzyskali także:

- Prof. dr hab. n. med. Anna Kostera-Pruszczyk,
- Prof. dr hab. n. med. Andrzej Cieszanowski.

Kolejną częścią uroczystości było wręczenie dyplomów nowym doktorom habilitowanym nauk medycznych, następnie – po złożeniu ślubowania – doktorom nauk medycznych i doktorom nauk o zdrowiu I Wydziału Lekarskiego.

W roku akademickim 2015/2016 stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych otrzymało 15 nauczycieli akademickich: dr hab. n. med. Zoulikha Jabiry-Zieniewicz, dr hab. n. med. Tomasz Gotlib, dr hab. n. med. Ryszard Galus, dr hab. n. med. Maciej Siński, dr hab. n. med. Jacek Lewandowski, dr hab. n. med. Izabela Domitrz, dr hab. n. med. Jacek Kociszewski, dr hab. n. med. Aleksandra Banaszekiewicz, dr hab. n. med. Bolesław Kuzaka, dr hab. n. med. Andrzej Jakubczyk, dr hab. n. med. Michał Grąt, dr hab. n. med. Dominik Golicki, dr hab. n. med. Radosław Zagożdżon, dr hab. n. med. Joanna Raszeja-Wyszomirska, dr hab. n. med. Łukasz Szarpak.

Spśród przewodów doktorskich, których obrony odbyły się przed Komisjami Doktorskimi Rady I Wydziału, stopień naukowy doktora nauk medycznych otrzymało 52 osoby,

a doktora nauk o zdrowiu 1 osoba. Natomiast spośród przewodów doktorskich, których obrony odbyły się przed Radą Naukową Centrum Biostruktury, stopień naukowy doktora nauk medycznych otrzymało 8 osób. Po otrzymaniu dyplomów, w imieniu promowanych głos zabrał dr hab. Dominik Golicki.

Część artystyczną stanowił koncert Jacka Małachowskiego oraz Piotra Kopietza, tworzących Warszawski Duet Akordeonowy.

Wzruszającym momentem tegorocznej, niezwyklej promocji stały się podziękowania za współpracę. Rektor prof. Marek Krawczyk (w latach poprzednich sprawujący funkcję Prodziekana, następnie Dziekana I Wydziału Lekarskiego) złożył wyrazy wdzięczności za wieloletnią współpracę pracownikom Dziekanatu I Wydziału Lekarskiego: pani mgr Barbarze Pszczółkowskiej, pani mgr Danucie Boguckiej, pani mgr Lidii Otto, pani mgr Joannie Kwiatkowskiej oraz pani Marioli Dybowskiej.

Dziekan prof. Mirosław Wielgoś podziękował m.in. obecnym Prodziekanom I Wydziału Lekarskiego oraz pracownikom Dziekanatu. Zwrócił się również do dr hab. Pawła Włodarskiego – pełniącego obecnie funkcję Prodziekana I Wydziału Lekarskiego, życząc wielu sukcesów i satysfakcji podczas wykonywania obowiązków Dziekana I Wydziału Lekarskiego w kadencji 2016-2020.

Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

Laudacja na uroczystość nadania Panu Profesorowi Jean Bousquetowi tytułu Doktora Honoris Causa Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Magnificencjo Rektorze,
Szanowny Panie Dziekanie,
Panie i Panowie Członkowie Rady I Wydziału Lekarskiego,
Droga Społeczności Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Mam dzisiaj szczególny zaszczyt i przywilej przedstawić sylwetkę Profesora Jeana Bousqueta, jednego z najwybitniejszych uczonych, znajdujących się w trójce najlepszych pulmonologów i alergologów na świecie. Opublikował ponad 1000 artykułów, w tym ponad 750 oryginalnych prac dostępnych w systemie Medline. Trzy jego publikacje były cytowane ponad 1000 razy, sześć – między 500 a 1000 razy. Index Hirscha Profesora J. Bousqueta wynosi 105.

Profesor Jean Bousquet urodził się w 1946 roku. Jest Profesorem pulmonologii Uniwersytetu w Montpellier we Francji. W 1979 roku uzyskał tytuł doktora medycyny, a także doktora farmacji. Posiada specjalizacje z alergologii i z pulmonologii.

Przez 13 lat był dyrektorem Instytutu Immunopatologii Astmy (Institut de la Santé et de la Recherche Médicale, INSERM), jednocześnie pełniąc funkcję nauczyciela akademickiego, wykładającego tematykę alergii i pulmonologii w Uniwersytecie w Montpellier.

Jego największymi osiągnięciami było stworzenie i prowadzenie od 2001 roku znanych na całym świecie i obowiązujących do dnia dzisiejszego standardów diagnostyki i leczenia alergicznego nieżyty nosa, powszechnie zwanych ARIA (Allergic Rhinitis and its Impact on Asthma). Przygotowując i wdrażając ten dokument, stworzył światową sieć współpracy ekspertów w danej dziedzinie, zaakceptowaną przez Światową Organizację Zdrowia i aktywnie rozwijaną przez niego do dnia dzisiejszego. Jako pierwszy autor dokumentów poświęconych rekomendacji ARIA, opublikowanych w latach 2001-2008, uzyskał indeks cytowań w liczbie 2600.

Był także współtwórcą standardów leczenia astmy GINA (Global Initiative for Asthma). Przewodniczył zespołowi, który przygotował standardy GINA. Obecnie są one uznane za wytyczne postępowania terapeutycznego w zakresie astmy we wszystkich krajach na wszystkich kontynentach.

Profesor Bousquet był także współtwórcą i przewodniczącym światowego porozumienia na rzecz walki z chorobami układu oddechowego (Global Alliance Against Chronic Respiratory Diseases, GARD), które jest organem WHO.

Był i jest koordynatorem wielu programów międzynarodowych, takich jak MeDALL (Mechanisms of the Development of Allergy) z 7. programu ramowego UE, koordynatorem europejskiego partnerstwa na rzecz innowacji dla aktywnego zdrowego starzenia w zakresie planu B3 (European Innovation Partnership on Active Healthy Aging). Był także współtwórcą i wiceprezydentem europejskiej sieci współpracy GA2LEN (Global Allergy and Asthma European Network).

Prace naukowe Profesora Jean Bousquet skutkowały dwoma fundamentalnymi koncepcjami astmy: eozynofilowe zapalenie i remodeling dróg oddechowych. Jego publikacja dotycząca eozynofilowego zapalenia była krokiem milowym i miała głęboki skutek w rozumieniu mechanizmów astmy. Była cytowana 1918 razy i nadal jest cytowana. Profesor Jean Bousquet był pierwszym, który stworzył koncepcję remodelingu w astmie w 1992 roku. W 2000 roku przeglądowa publikacja Profesora Vignola i Profesora Bousqueta aktualizująca koncepcję remodelingu była cytowana ponad 1000 razy. Profesor Jean Bousquet zajmował się także związkiem między astmą a nieżytem nosa, szczególnie u chorych z ciężkim przebiegiem tych chorób. Wprowadzał do praktyki klinicznej biopsje oskrzelowe. Wniósł olbrzymi wkład w poznanie i wykazanie związków między nieżytem nosa a astmą, zarówno z punktu widzenia współwystępowania tych schorzeń, jak i ich zależności klinicznych. Jego ostatnie prace służą rozpoznaniu i zrozumieniu zjawiska comorbidities, czyli znaczenia chorób układu oddechowego dla innych schorzeń ogólnoustrojowych. Ponadto, przez wiele lat prace badawcze Profesora Bousquet koncentrowały się na badaniach nad alergenami i terapią chorób alergicznych, m.in. był pionierem odczulania podjęzykowego.

Prof. Bolesław Samoliński podczas wygłaszania laudacji na część prof. Jeana Bouqueta – Doktora Honoris Causa WUM

Profesor Jean Bousquet

Profesor Jean Bousquet jest także specjalistą zdrowia publicznego. W ostatnich latach bardzo aktywnie działa zarówno w Światowej Organizacji Zdrowia, jak i w Unii Europejskiej. Przyczynił się do włączenia i dobrego spójnego rozwiązania problematyki chorób układu oddechowego w rezolucji ONZ poświęconej niezakaźnym chorobom o charakterze cywilizacyjnym. W ostatnich trzech latach aktywnie uczestniczy w realizacji polityki senioralnej w Unii Europejskiej, będąc liderem w tym zakresie w swoim rodzinnym regionie Languedoc-Roussillon, a także organizując międzynarodową sieć współpracy. Przez wiele lat był redaktorem naczelnym takich pism jak: *European Respiratory Review* czy *Allergy*.

Profesor Jean Bousquet bardzo wspierał przygotowanie i realizację Polskiej Prezydencji w Unii Europejskiej w zakresie problematyki zdrowotnej. Pomagał w przygotowaniu międzynarodowej konferencji organizowanej w murach naszej Uczelni, pt. „Prevention and control of childhood asthma and allergy in the EU from the public health point of view: urgent need to fill the gaps”, koncentrującej najwybitniejszych alergologów, pulmonologów i epidemiologów Europy. Na bazie doniesień i dokumentu przygotowanego podczas tego elitarnego spotkania opracowane zostały założenia do Konkluzji Rady UE dotyczące wczesnego wykrywania i leczenia chorób układu oddechowego u dzieci. Współuczestniczył w ten sposób w pracach korpusu Polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej. Brał m.in. udział w negocjacjach tego dokumentu w ramach grupy roboczej zdrowia publicznego, składającej się z delegacji rządowych wszystkich państw unijnych. Był także współorganizatorem spotkań w Parlamencie Europejskim. Angażował się w prace Europejskiej Akademii Alergologii i Immunologii Klinicznej czy Światowej Organizacji Alergii poświęconych tej tematyce. Celem tych spotkań było wdrażanie w UE i poszczególnych krajach unijnych przygotowanej przez Polską Prezydencję ww. konkluzji Rady Unii Europejskiej. Był więc ambasadorem naszego naukowego i politycznego dorobku na arenie międzynarodowej. Ww. konkluzja Rady Europejskiej jest bowiem unikatowym aktem deklaracji państw członkowskich Unii Europejskiej, obejmującym problematykę chorób układu oddechowego i stanowi podstawę do dalszych działań w Radzie oraz krajach członkowskich Unii w tym zakresie.

Profesor Jean Bousquet dzięki swojej dotychczasowej aktywności rozsławiał imię naszej Uczelni. Budował partnerstwo międzynarodowe z naszym udziałem. Efektem tej działalności są także liczne publikacje dotyczące zasad organizacji zintegrowanej opieki zdrowotnej, próby zdefiniowania i zbudowania

narzędzi do oceny aktywnego, zdrowego starzenia się. Szczególną pozycję literaturową zajmuje artykuł opublikowany w piśmie *Lancet* pt. „Council of the European Union conclusions on chronic respiratory diseases in children”, wspólnego autorstwa pracowników naszej Uczelni i Profesora Bousqueta.

Profesor Bousquet nadal jest otwarty na współpracę z naszym środowiskiem, czego świadectwem są kolejne projekty z obszaru telemedycyny, organizacji systemu zdrowia oraz diagnostyki i terapii chorób układu oddechowego. W roku 2009 otrzymał Order Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej (Nr 161-2009-2).

Wszyscy trzech recenzenci dorobku Profesora Jeana Bousqueta wskazali, iż jest wybitnym, powszechnie znanym w naszym środowisku specjalistą w zakresie alergologii i pulmonologii. Należy On bowiem do ścisłej czołówki najlepszych alergologów na świecie, o ogromnym dorobku naukowym, powszechnie cytowanym. Wyniki badań naukowych Profesora Bousqueta wyznaczają nowe drogi rozwoju tych ważnych dziedzin współczesnej medycyny. Mają znaczną wartość kliniczną. Jest na liście najbardziej wpływowych uczonych w naukach biomedycznych na świecie w rankingu za lata 1996-2011 opublikowanym w 2013 roku w *European Journal of Clinical Investigation*.

Profesor Joseph Anto, wybitny epidemiolog z Hiszpanii w swojej recenzji wyraził «najwyższe poparcie dla nominacji Profesora Jeana Bousqueta do honorowego tytułu Doktora Honoris Causa Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, określając go jako *«an outstanding scientist that has been recently listed among the more influential biomedical scientists»*.

Do tych wszystkich pochwał należy dodać niezwykłą życzliwość dla ludzi, chęć zrozumienia ich i współpracy. Szeroki horyzont myślowy, łamiący standardy nie tylko w nauce i ze zrozumieniem podchodzący do nowych idei i pomysłów. Bowiem to nowe pomysły i idee oraz niezwykła aktywność doprowadziły Profesora Jeana Bousqueta do miejsca, w którym go dzisiaj, na tej Sali gościmy.

Drogi Jean,

Bardzo Ci dziękujemy za to, co zrobiłeś dla światowej medycyny i dla nas Polaków. Jesteś wzorcem nie tylko dla młodych. Nadana dzisiaj Tobie godność Doktora Honoris Causa Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego to też wielka przyjemność dla całego naszego środowiska.

Bolesław Samoliński, profesor medycyny

Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego

Kierownik Zakładu Profilaktyki

Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii WUM

Zakończenie rozbudowy Szpitala przy ul. Karowej

16 czerwca 2016 roku w Szpitalu Klinicznym im. ks. Anny Mazowieckiej przy ul. Karowej odbyła się uroczystość z okazji zakończenia ostatniego etapu rozbudowy i modernizacji placówki.

Spotkanie otworzyła mgr Ewa Piotrowska – dyrektor Szpitala Klinicznego im. ks. Anny Mazowieckiej, która przybliżyła uczestnikom historię lecznicy oraz przedstawiła w skrócie etapy przeprowadzonej inwestycji.

Przybyły na uroczystość Minister Zdrowia Konstanty Radziwiłł wyraził uznanie dla wszystkich osób zaangażowanych w projekt i podkreślił, że zrealizowana inwestycja jest przykładem na to, jak powinien i może wyglądać publiczny szpital.

Gratulując dyrekcji szpitala zakończenia inwestycji, JM Rektor prof. Marek Krawczyk wspomniął o stworzonych dzięki przebudowie możliwościach leczenia oraz rozwoju nauki. JM Rektor podziękował obecnej na uroczystości pani prof. Jadwidze Kuczyńskiej-Sicińskiej, która współtworzyła wraz z prof. Ireneuszem Roszkowskim II Klinikę Położnictwa i Ginekologii i w latach 1981-1999 była jej kierownikiem.

Profesor Krzysztof Czajkowski – obecny kierownik II Kliniki Położnictwa i Ginekologii zwrócił uwagę na rolę szpitala w dydaktyce naszej Uczelni oraz na fakt, że lecznica ta jest jednocześnie placówką służącą wsparciem dla innych szpitali w całej Polsce.

Dzięki przeprowadzonej rozbudowie placówka zyskała powierzchnię 3 628,69 m², na której zlokalizowane zostały: specjalistyczna poliklinika, oddział Mikroinwazyjnej Chirurgii Ginekologicznej, oddział Onkologii Ginekologicznej, oddział Patologii Ciąży, blok operacyjny, apteka szpitalna, oddział Patologii Noworodka, laboratoria diagnostyki medycznej, które dotychczas funkcjonowały w rozproszonym w różnych częściach szpitala.

Przybyło 58 łóżek wyspecjalistycznej opieki zdrowotnej. Rozbudowa i modernizacja szpitala zapewniła poprawę dostępu do świadczeń medycznych na III poziomie referencyjnym z zakresu ginekologii i położnictwa.

Agata Solecka
Rzecznik prasowy WUM

Minister Zdrowia Konstanty Radziwiłł

Przecięcia wstęgi dokonali (od lewej): Katarzyna Głowala (Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia), prof. Jadwiga Kuczyńska-Sicińska, prof. Marek Krawczyk, mgr Ewa Piotrowska

Prof. Krzysztof Czajkowski

Powyżej oraz zdjęcie obok: sala po modernizacji

Otwarcie Galerii portretów rzeźbiarskich Rektorów naszej Uczelni

28 czerwca 2016 roku
w holu Centrum Biblioteczno-Informacyjnego
odbył się wernisaż portretów rzeźbiarskich
Rektorów naszej Uczelni.

Spotkanie otworzył JM prof. Marek Krawczyk, a swoją obecnością zaszczylicili je byli Rektorzy Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego: prof. Bogdan Pruszyński, przybyły wraz z małżonką – panią Irmą Pruszyńską, prof. Tadeusz Tołłoczko, któremu towarzyszyła żona – pani Elżbieta Tołłoczko, prof. Andrzej Górski oraz prof. Leszek Pączek. Nieobecnego prof. Jerzego Szczerbana reprezentowała małżonka Pana Profesora – pani Eugenia Szczerbań.

Otwierając uroczystość, prof. Marek Krawczyk uzasadnił ideę stworzenia Galerii będącej uhonorowaniem dokonań nieprzeciętnych osób, których działalność na rzecz społeczności akademickiej zapisała się złotymi zgłoskami w annałach naszej Uczelni. Począwszy od prof. Franciszka Czubalskiego, pierwszego Rektora samodzielnej Akademii Medycznej w Warszawie oraz jego następców, tworzących Poczet Rektorów, postaci te prezentowały i prezentują nadal wartości, które, w opinii prof. Marka Krawczyka, na trwałe wpisały się w historię oraz przyszłe dzieje Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

O zabranie głosu poproszeni zostali: artysta plastyk pani Maja Sosnowska – autorka projektu ekspozycji w holu Centrum Biblioteczno-Informacyjnego, koordynatorka prac związanych z powstaniem Galerii z ramienia WUM, oraz pan Marek Koss – przedstawiciel wykonawców, rzeźbiarz i konserwator kamienia.

W imieniu byłych Rektorów głos zabrał prof. Tadeusz Tołłoczko.

Galeria portretów rzeźbiarskich prezentuje Rektorów naszej *Alma Mater* piastujących tę funkcję od momentu utworzenia samodzielnej Akademii Medycznej w Warszawie. Autorem prac jest artysta rzeźbiarz występujący pod pseudonimem „Caspar Gune”. Rzeźby, wykonane z brązu patynowanego, osadzone na granitowych cokołach.

Galeria portretów rzeźbiarskich Rektorów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego powstała dzięki wsparciu finansowemu prof. Andrzeja Ivo Dobrzańskiego (USA).

Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

Przemawia Rektor prof. Marek Krawczyk

Byli Rektorzy naszej Uczelni (od prawej): prof. Leszek Pączek, prof. Andrzej Górski, prof. Tadeusz Tołłoczko, prof. Bogdan Pruszyński, pani Eugenia Szczerbań (reprezentująca prof. Jerzego Szczerbana)

WUM gospodarzem posiedzenia
Konferencji Rektorów Uczelni Warszawskich

23 czerwca 2016 roku odbyło się ostatnie w tej kadencji spotkanie Konferencji Rektorów Uczelni Warszawskich.

Obrazy otworzył oraz poprowadził Przewodniczący KRUW Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marek Krawczyk. W czerwcowym posiedzeniu, oprócz obecnie urzędujących Rektorów stołecznych uczelni wyższych, wzięli udział także Rektorzy-Elekci. Przewodniczący KRUW przypomniał i podsumował działalność Konferencji Rektorów Uczelni Warszawskich w kadencji 2012-2016.

Podczas spotkania odbyły się wybory Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego KRUW na kadencję 2016-2020.

Jednomyślnie, Przewodniczącym Konferencji został wybrany prof. Marcin Pałys – Rektor Uniwersytetu Warszawskiego, zaś jego Zastępcą – Rektor Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie prof. nadzw. Andrzej Mastalerz.

JM Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marek Krawczyk – na wniosek Rektorów-Członków KRUW – został mianowany Członkiem Honorowym Konferencji Rektorów Uczelni Warszawskich.

Agata Solecka

Rzecznik prasowy WUM

Wolffiana 2016

16 czerwca 2016 roku odbyła się dwudziesta edycja święta Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego – Wolffiana

Złożenie wieńca pod tablicą upamiętniającą A.F. Wolffa – założyciela i pierwszego prezesa Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego

Obchody rozpoczęły się od złożenia kwiatów pod tablicą upamiętniającą Augusta Ferdynanda Wolffa, znajdującą się na warszawskim Jazdowie. W tej części uroczystości wzięli udział Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marek Krawczyk, któremu towarzyszył m.in. prof. Jerzy Jurkiewicz – prezes Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego.

Dalsza część obchodów odbyła się w Domu i Klubie Lekarza przy ul. Raszyńskiej. Przybyli m.in. dr Halina Jędrzejewska – wiceprezes Związku Powstańców Warszawskich, prof. Mieczysław Szostek, prof. Andrzej Danysz, prof. Witold Mazurowski, prof. Jan Tatoń, a także Prezes Polskiego Towarzystwa Lekarskiego prof. Waldemar Kostewicz.

W związku z przypadającym za rok jubileuszem 180-lecia wydania pierwszego numeru „Pamiętnika Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego”, mgr Hanna Bojczuk przypomniała historię periodyku oraz najważniejsze osoby, które na przestrzeni niemal dwóch wieków przygotowywały magazyn dokumentujący działalność TLW. Jego najnowszy numer otrzymali uczestnicy święta Wolffiana, a prezentacji zawartości dokonała dr Wiesława Granowska.

Cezary Ksel

Redakcja „MDW”

Warszawski Uniwersytet Medyczny wśród liderów Rankingu „Perspektywy 2016”

8 czerwca 2016 roku Fundacja Edukacyjna „Perspektywy” ogłosiła wyniki Rankingu Szkół Wyższych „Perspektywy 2016”. Warszawski Uniwersytet Medyczny, podobnie jak w ubiegłym roku, zajął 8. miejsce wśród wszystkich zgłoszonych do rankingu uczelni wyższych w Polsce, co uplasowało naszą Uczelnię na pierwszym miejscu spośród uniwersytetów o profilu medycznym. W kategorii uczelni medycznych WUM znalazł się na 2. miejscu – za Collegium Medicum UJ, które w rankingu nie występuje osobno i jest traktowane jako integralna część Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W tegorocznym rankingu w kategorii kierunków lekarskich na pozycji lidera znalazł się I Wydział Lekarski naszej Uczelni – *ex aequo* z Wydziałem Lekarskim Collegium Medicum UJ. Kolejne miejsce przypadło II Wydziałowi Lekarskiemu z Oddziałem Nauczania w Języku Angielskim i Oddziałem Fizjoterapii WUM. Ubiegłoroczne pozycje liderów utrzymały: Wydział Lekarsko-Dentystyczny w kategorii kierunków dentystycznych oraz Wydział Nauki o Zdrowiu w kategorii pielęgniarstwo i położnictwo, a Wydział Farmaceutyczny przesunął się na pierwsze miejsce i znajduje się *ex aequo* z Collegium Medicum UJ w kategorii kierunku farmacja. Ranking uczelni akademickich uwzględnia 6 grup kryteriów: innowacyjność, potencjał naukowy, efektywność naukowa, warunki kształcenia, prestiż oraz umiędzynarodowienie.

W ogłoszeniu tegorocznego rankingu, które odbyło się w Centralnej Bibliotece Rolniczej w Warszawie, wzięło udział prawie 200 liderów polskiego środowiska akademickiego, w tym przedstawiciele naszej Uczelni z Rektorem prof. Markiem Krawczykiem na czele.

Tegorocznym przewodniczącym Kapituły Rankingu był prof. Michał Kleiber (były prezes Polskiej Akademii Nauk). W gronie osób zasiadających w Kapitułę znaleźli się również m.in.: prof. Marek Safjan (sędzia Trybunału Europejskiego w Luksemburgu, były prezes Trybunału Konstytucyjnego RP), prof. Bogusław Smólski (były dyrektor NCBiR), prof. Marek Rocki (senator RP), prof. Franciszek Ziejka (były rektor UJ), prof. Tadeusz Tołłoczko (były rektor Akademii Medycznej w Warszawie).

źródło: www.wum.edu.pl / www.perspektywy.pl

Prof. Krzysztof Zieniewicz (po prawej) otrzymuje od prof. Michała Kleibera dyplom za zdobycie I miejsca w grupie kierunków lekarskich przez I Wydział Lekarski

Wręczenie dr. hab. Michałowi Ciurzyńskiemu dyplomu dla Wydziału Lekarsko-Dentystycznego za zajęcie I miejsca w grupie: kierunki dentystyczne

Prof. Michał Kleiber wręcza prof. Piotrowi Wroczyńskiemu dyplom dla Wydziału Farmaceutycznego za zajęcie I miejsca w grupie kierunków: farmacja

Rektor prof. Marek Krawczyk otrzymuje dyplom dla Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego za zajęcie VIII miejsca w Rankingu Uczelni Akademickich 2016

Fot. Michał Teperek

Dr hab. Grzegorz Basak
laureatem konkursu
„Super Talent 2016”

2 czerwca br. rozstrzygnięto konkurs „Pulsu Medycyny” – Super Talent. Zwycięzcą tegorocznej edycji został dr hab. Grzegorz Basak z Katedry i Kliniki Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Celem konkursu jest wyłonienie i nagrodzenie liderów młodego pokolenia: lekarzy oraz przedstawicieli nauk pokrewnych medycynie, którzy dzięki swojej wiedzy, umiejęt-

nościom i predyspozycjom będą w najbliższych latach istotnie wpływać na zmiany w sektorze ochrony zdrowia.

Dr hab. Grzegorz Basak jest lekarzem-klinicystą, specjalistą chorób wewnętrznych i hematologii, pionierem w zakresie wprowadzania nowych technologii medycznych. Laureat jest autorem i redaktorem jedynego na rynku podręcznika do hematologii dla niehematologów. Pracuje w Klinice Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych na Oddziale Transplantacji Szpiku, gdzie koordynuje prace zespołu transplantacji szpiku, a także wykonuje zabiegi. Przeprowadza ok. 45 transplantacji rocznie, w tym 80 proc. alogenicznych komórek krwiotwórczych. Jest członkiem licznych towarzystw międzynarodowych i krajowych – pełni m.in. funkcję sekretarza Grupy Roboczej ds. Powikłań Poprzeszczepowych Europejskiego Towarzystwa ds. Przeszczepiania Krwi i Szpiku. Działa w licznych ciałach doradczych, np. Radzie Młodych Naukowców przy MNiSW. Jest również recenzentem rozlicznych artykułów, w tym tzw. europejskiej mapy drogowej dot. badań naukowych w hematologii. Aktywność dr. hab. Grzegorza Basaka obejmuje również popularyzację wiedzy medycznej.

Biuro Informacji i Promocji

Konferencja naukowa otwierająca projekt badawczy „Lean Management w Ochronie Zdrowia”

18 kwietnia 2016 roku w Samodzielnym Publicznym Dziecięcym Szpitalu Klinicznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego odbyła się konferencja naukowa otwierająca projekt badawczy „Lean Management w Ochronie Zdrowia” (LeanOZ).

Honorowy patronat nad wydarzeniem objął Minister Zdrowia Konstanty Radziwiłł.

Konferencja cieszyła się dużym zainteresowaniem. Wzięło w niej udział ponad sto osób. Przybyli przedstawiciele organów administracji rządowej i samorządowej, podmiotów leczniczych, środowisk akademickich, organizacji pozarządowych, ekspertów branżowych, jak również studentów i doktorantów WUM. Licznie uczestniczyli w niej także członkowie Polskiego Towarzystwa Ekonomiki Zdrowia.

Spotkanie uświetnili swoją obecnością dr Jarosław Pinkas – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia, Maciej Miłkowski – Zastępca Prezesa ds. Finansowych NFZ, prof. nadzw. Ewa Dmoch-Gajzlerska – Prodziekan WNoZ WUM oraz członek Rady Naukowej Projektu LeanOZ, prof. Krzysztof J. Filipiak – Prodziekan ds. Nauki i WL WUM, prof. Romuald Holly z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi oraz członek Rady Naukowej Projektu LeanOZ, Roman Kołek – Wicemarszałek Województwa Opolskiego, prof. Ewa Okoń-Horodyńska z Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. Bolesław Samoliński – Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego WUM oraz członek Rady Naukowej Projektu LeanOZ, prof. Piotr Wroczyński – Dziekan Wydziału Farmaceutycznego WUM.

Projekt LeanOZ jest finansowany ze środków Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w ramach II Programu „Innowacje Społeczne”. Podejmuje on problematykę nowoczesnej metody zarządzania procesowego w ochronie zdrowia. Wdrożenia technik lean w ochronie zdrowia zdobywają coraz większe uznanie z uwagi na osiąganą poprawę jakości i efektywność leczenia oraz zwiększenie satysfakcji pacjentów bez konieczności finansowania wzrostu zatrudniania lub też zakupu kosztownych technologii medycznych, na co wskazuje przykład Wielkiej Brytanii, Holandii czy Stanów Zjednoczonych.

Nadrzędnym celem do osiągnięcia w ramach projektu naukowo-badawczego LeanOZ jest opracowanie i upowszechnienie Krajowych Standardów Mapowania Strumieni Wartości (VSM) w ochronie zdrowia. Jest to oryginalne zadanie, stanowiące innowację nie tylko w skali naszego kraju, ale i na świecie. Empiryczna część badań zostanie zrealizowana przy wykorzystaniu medycznego potencjału Instytutu Psychiatrii i Neurologii, którego zespół przeprowadzi pilotażowe mapowanie procesu leczenia udaru mózgu.

Konferencja została zorganizowana pod kierownictwem Polskiego Towarzystwa Ekonomiki Zdrowia (PTEZ) przez konsorcjum naukowo-badawcze, w skład którego wchodzi obok PTEZ, Warszawski Uniwersytet Medyczny (WUM) oraz Instytut Psychiatrii i Neurologii w Warszawie (IPiN).

Minister Jarosław Pinkas, w wystąpieniu zatytułowanym „Zarządzanie procesowe z perspektywy Ministerstwa Zdrowia”, uznał realizowany przez konsorcjum projekt LeanOZ za pionierski nie tylko w Polsce, ale i na świecie. Wyraził nadzieję na sukces przedsięwzięcia, a w przyszłości na implementację wyników zrealizowanego projektu. Zachęcił do zaangażowania i podjęcia współpracy w planowanych przez Ministerstwo Zdrowia programach w zakresie podejścia procesowego w obszarze psychiatrii środowiskowej.

Naukową część konferencji otworzył wykład prof. Tomasza Hermanowskiego – Kierownika Naukowego Projektu LeanOZ, zatytułowany „Dlaczego Lean Management i mapy procesów leczenia potrzebne są w ochronie zdrowia?”

Pan Profesor w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na korzyści płynące z zastosowania metod zarządzania procesowego w ochronie zdrowia w Polsce. Podkreślił, że połączenie w spójną operacyjną całość koncentracji na wartości dodanej

Otwarcie konferencji inaugurującej projekt badawczy „Lean Management w Ochronie Zdrowia”. W środku Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Jarosław Pinkas

dla pacjenta (pacjent jest w centrum uwagi), zaangażowanie wszystkich pracowników w identyfikację i rozwiązywanie problemów dnia codziennego oraz zastosowanie instrumentów lean uwarunkuje eliminację marnotrawstwa czasu i innych zasobów w podmiotach leczniczych. Cechą, która wyróżnia metodę „szczupłego” zarządzania spośród wielu nowoczesnych modeli zarządzania procesowego jest dążenie do podwyższania jakości opieki nad pacjentami i zmniejszania kosztów funkcjonowania podmiotów leczniczych.

Uczestników konferencji zainteresowała prezentacja Urszuli Ceglowskiej, członkini zespołu badawczego Projektu LeanOZ, doktorantki WUM, która przedstawiła wstępne wyniki „Przeglądu systematycznego literatury Lean Management” indeksowanej w bazach medycznych i ekonomicznych (PubMed, ProQuest, Embase, Scopus). Z przeglądu wynika, że w ciągu ostatnich 15 lat nastąpił lawinowy wzrost liczby publikowanych pozycji naukowych na ten temat. Łącznie zidentyfikowano ponad 1100 publikacji. Najwięcej opracowań ukazało się w USA, Japonii, Kanadzie i Australii (940 publikacji), w Europie 125, szczególnie w Wielkiej Brytanii, Szwecji, Niemczech, Szwajcarii, a także we Włoszech. W Polsce zidentyfikowano jedną pozycję anglojęzyczną, dostępną w indeksowanym czasopiśmie.

Z bardzo ciekawym wykładem gościnnym, pt. „Ewolucja Lean Management – od przemysłu samochodowego do leczenia pacjentów” wystąpił prof. Stanisław Marciniak – Dyrektor Instytutu Organizacji Systemów Produkcyjnych Wydziału Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej, członek Rady Naukowej Projektu LeanOZ. Pan Profesor dokonał unikatowego porównania zasad i metod Lean Management stosowanych klasycznie w przemyśle ze specyficznymi cechami stosowanymi w usługach medycznych, wyodrębniając 7 grup porównawczych. Przedstawił także możliwości oraz potencjalne zalety i wady Lean Management w działalności medycznej, wykazując przewagę zalet nad ewentualnymi zagrożeniami.

Wykład ten stanowił jednocześnie wstęp do sesji poświęconej narzędziom lean stosowanym w ochronie zdrowia, której przewodniczył prof. Stanisław Marciniak. Uczestnicy konferencji zapoznali się z pierwszymi wdrożeniami metody lean w polskich podmiotach leczniczych. Wdrożenie lean w Szpitalu Wojewódzkim w Suwałkach zaprezentował Jakub Marczak – ekspert Lean Management w ochronie zdrowia, imponujące efekty wdrożenia w Centrum Usług Medycznych DIALIZA Sp. z o.o. w Szczecinku przedstawiła Katarzyna Złotowska – inżynier Lean Hospitals, a wdrożenie 5S w Centrum Leczenia Oparzeń w Siemianowicach Śląskich zrelacjonował Jacek Węgrzyk.

Stanisław Brzozowski – menedżer operacyjny Projektu LeanOZ, prezentujący istotę VSM

Następnie Stanisław Brzozowski – menedżer operacyjny Projektu LeanOZ, przewodniczący Sekcji Lean Management w PTEZ oraz Krzysztof Rogalski, członek zespołu realizującego Projekt LeanOZ, omówili istotę VSM oraz koncepcję i pomiar efektywności w bardzo interesującym wystąpieniu „Co to jest VSM? Koncepcja i pomiar efektywności”, w którym przedstawili istotę mapowania strumienia wartości z perspektywy podmiotu leczniczego oraz pacjenta.

Dr Mira Lisiecka-Bielanowicz – adiunkt w Zakładzie Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii WUM, członkini zespołu realizującego pilotażowe mapowanie procesu leczenia udaru mózgu w ramach Projektu LeanOZ, przedstawiła unikatową „Mapę procesu leczenia udaru mózgu na przykładzie Instytutu Psychiatrii i Neurologii” oraz omówiła wstępne wyniki dokonanej analizy procesu leczenia pacjentów, prowadzonej aktualnie w Instytucie Psychiatrii i Neurologii w Warszawie.

Trzecią część konferencji stanowił panel dyskusyjny zatytułowany „Czy VSM będzie wykorzystywane w zarządzaniu polską ochroną zdrowia?” Ożywioną dyskusję moderował Stanisław Brzozowski. Swoją wiedzę i doświadczeniem podzielili się prof. Stanisław Marciniak, dr Gabriela Ofierska-Sujkowska – Dyrektor Wydziału Taryfikacji w Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji, dr Barbara Więckowska – Dyrektor Departamentu Analiz i Strategii w Ministerstwie Zdrowia, dr Witold Paweł Kalbarczyk – ekspert ochrony zdrowia oraz Jacek Węgrzyk – ekspert Lean Management w ochronie zdrowia.

Paneliści wyrazili przekonanie, że VSM może stać się narzędziem skutecznie wspierającym tak ważne projekty, jak: mapy potrzeb zdrowotnych, taryfikacja procedur medycznych czy koordynowana opieka zdrowotna.

Na zakończenie konferencji przedstawione zostały wstępne wyniki ankiety przeprowadzonej wśród uczestników, dotyczącej potencjału wdrożenia Lean Management w polskiej ochronie zdrowia.

dr Wacława Wojtala¹, mgr inż. Małgorzata Chmielewska¹,
dr Jolanta Korkosz-Gębska²

¹ Zakład Farmakoekonomiki, Wydział Farmaceutyczny WUM

² Instytut Organizacji Systemów Produkcyjnych,

Wydział Inżynierii Produkcji, Politechnika Warszawska

Redakcja „MDW” dziękuje autorom tekstu za przesłane fotografie

Z Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego 27 czerwca 2016 roku

1. Nominacje, gratulacje.

JM Rektor pogratulował Panu prof. dr. hab. Mirosławowi Wielgosowi wyboru na funkcję Rektora w kadencji 2016-2020.

JM Rektor złożył gratulacje z okazji wyboru na funkcję Prorektora w kadencji 2016-2020:

- Pani dr. hab. Jadwidze Turło – Prorektorowi-Elektowi ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą;
- Panu prof. dr. hab. Andrzejowi Deptale – Prorektorowi-Elektowi ds. Kadr;
- Panu dr. hab. Wojciechowi Braksatorowi – Prorektorowi-Elektowi ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem.

Następnie JM Rektor wręczył gratulacje z okazji uzyskania tytułu naukowego profesora:

- Panu prof. dr. hab. Januszowi Olędzkiemu;
- Panu prof. dr. hab. Ireneuszowi Nawrotowi;
- Panu prof. dr. hab. Tadeuszowi Grochowickiemu.

Ponadto JM wręczył akty powołania na stanowiska kierowników jednostek naukowo-dydaktycznych:

- Panu prof. dr. hab. Markowi Dąbrowskiemu na stanowisko Ordynatora – Kierownika Kliniki Kardiologii II Wydziału Lekarskiego;
- Panu prof. dr. hab. Bolesławowi Samolińskiemu na stanowisko Kierownika Zakładu Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii Wydziału Nauki o Zdrowiu;
- Panu prof. dr. hab. Andrzejowi Deptale na stanowisko Kierownika Zakładu Profilaktyki Onkologicznej Wydziału Nauki o Zdrowiu.

JM Rektor wręczył Panu prof. dr. hab. Antoniemu Krzeskiemu akt mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Klinice Otolaryngologii Wydziału Lekarsko-Dentystycznego oraz złożył gratulacje z okazji uzyskania nagrody jubileuszowej: Panu prof. dr. hab. Krzysztofowi Galusowi oraz Panu dr. hab. Ernestowi Kucharowi.

Rektor prof. Marek Krawczyk gratuluje prof. Ireneuszowi Nawrotowi

2. Przedstawienie wyników Rankingu Szkół Wyższych „Perspektywy 2016”.

Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych prof. dr. hab. Marek Kulus poinformował, że w dniu 8 czerwca 2016 r. Fundacja Edukacyjna „Perspektywy” ogłosiła wyniki Rankingu Szkół Wyższych „Perspektywy 2016”. Warszawski Uniwersytet Medyczny, podobnie jak w roku ubiegłym, zajął 8. miejsce wśród wszystkich zgłoszonych do rankingu uczelni wyższych w Polsce, co uplasowało naszą Uczelnię na pierwszym miejscu spośród uniwersytetów o profilu medycznym.

3. Zmiany w załączniku nr 3 Statutu Samodzielnego Publicznego Dziecięcego Szpitala Klinicznego.

Senat uchwalił zmiany w załączniku nr 3 Statutu Samodzielnego Publicznego Dziecięcego Szpitala Klinicznego.

Dotyczą one:

- zmiany nazwy Oddziału Klinicznego Neurochirurgii i Traumatologii wraz z Pododdziałem Okulistyki, Pododdziałem Neurotraumatologii i Pododdziałem Traumatologii na Oddział Kliniczny Neurochirurgii z Pododdziałem Traumatologii Narządu Ruchu;

Gratulacje odbiera prof. Janusz Olędzki

Rektor prof. Marek Krawczyk i prof. Tadeusz Grochowicki

- wykazania struktury Działu Rehabilitacji, w skład którego wchodzi: Dział Fizjoterapii, Oddział Dzienny Rehabilitacji Ogólnoustrojowej Dzieci oraz Oddział Dzienny Rehabilitacji Dzieci z Zaburzeniami Wieków Rozwojowych.

4. Opinia Senatu w sprawie powołania Kierownika Laboratorium Badawczego – Bank Komórek Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Senat pozytywnie zaopiniował powołanie Pani prof. dr hab. Małgorzaty Lewandowskiej-Szumieł na stanowisko Kierownika Laboratorium Badawczego – Banku Komórek Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

5. Sprawozdanie z działalności Senackiej Komisji ds. Lecznictwa i Współpracy z Regionem w roku 2015.

Senat zatwierdził Sprawozdanie z działalności Senackiej Komisji ds. Lecznictwa i Współpracy z Regionem w roku 2015 przedstawione przez Przewodniczącą Komisji Pana prof. dr. hab. Grzegorza Opolskiego.

6. Sprawy I Wydziału Lekarskiego.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- powołanie Pani prof. dr hab. Anny Kostery-Pruszczyk na stanowisko Ordynatora – Kierownika Katedry i Kliniki Neurologii,
- powołanie Pani prof. dr hab. Grażyny Młynarczyk na stanowisko Kierownika Katedry i Zakładu Mikrobiologii Lekarskiej,
- powołanie Pani dr hab. Agnieszki Cudnoch-Jędrzejewskiej na stanowisko Kierownika Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej,
- powołanie Pani dr hab. Anety Nitsch-Osuch na stanowisko Kierownika Zakładu Medycyny Społecznej i Zdrowia Publicznego;
- mianowanie Pana prof. dr. hab. Kazimierza Niemczyka na stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze i Klinice Otolaryngologii;
- mianowanie Pana prof. dr. hab. Piotra Radziszewskiego na stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze i Klinice Urologii Ogólnej, Onkologicznej i Czynnościowej;
- mianowanie Pani prof. dr hab. Joanny Matuszkiewicz-Rośińskiej na stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze i Klinice Nefrologii, Dializoterapii i Chorób Wewnętrznych.

7. Sprawy II Wydziału Lekarskiego.

Senat pozytywnie zaopiniował powołanie Pana prof. dr. hab. Piotra Ciostka na stanowisko Ordynatora – Kierownika I Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Naczyniowej.

8. Sprawy Wydziału Farmaceutycznego.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- powołanie Pani prof. dr hab. Doroty Maciejewskiej na stanowisko Kierownika Zakładu Chemii Organicznej;
- powołanie Pani prof. dr hab. Małgorzaty Kozłowskiej-Wojciechowskiej na stanowisko Kierownika Zakładu Farmacji Klinicznej i Opieki Farmaceutycznej;

- powołanie Pana dr. hab. Marcina Sobczaka na stanowisko Kierownika Zakładu Chemii Biomateriałów;
- powołanie Pana prof. dr. hab. Zbigniewa Fijałka na stanowisko Kierownika Studium Kształcenia Podyplomowego;
- mianowanie Pana prof. dr. hab. Zbigniewa Fijałka na stanowisko profesora zwyczajnego w Zakładzie Bioanalizy i Analizy Leków.

9. Stan finansowy Spółek Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

JM Rektor przedstawił stan finansowy następujących spółek: Centrum Medyczne WUM Spółka z o.o., Synergia-WUM Spółka z o.o., Uniwersyteckie Centrum Zdrowia Kobiet i Noworodka WUM Spółka z o.o., CITONET-Warszawa Spółka z o.o. (zobowiązania firmy wobec WUM).

10. Uchwała Senatu w sprawie przyjęcia Budżetu Zadaniowego oraz Planu rzeczowo-finansowego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego na 2016 rok.

Senat zatwierdził Budżet Zadaniowy oraz Plan rzeczowo-finansowy Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego na 2016 r.

11. Fundusz Rozwoju Uczelni.

Senat zatwierdził Fundusz Rozwoju Uczelni w podziale na niżej przedstawione cele.

Fundusz Rozwoju Uczelni PLAN rzeczowo-finansowy na rok 2016

Stan środków na początek roku 2016	564 768,53 zł	
1. 25% stanu środków FRU na początek 2015	57 913,65 zł	
2. niewykorzystane środki FRU 2015	503 124,37 zł	
3. odsetki bankowe FRU 2015	3 730,51 zł	
Odpis 20% z zysku netto z 2015	1 531 143,33 zł	uchwała 39/2016
	2 095 911,86 zł	

Wydatki		kwota w zł	Dysponent
1.	Wydatki dotyczące infrastruktury dydaktyczno-naukowej w tym:	1 571 933,89 zł	Proroktor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
1.1	wkład własny bezzwrotny do projektów	500 000,00	
1.2	komercjalizacja wyników badań naukowych	250 000,00	
1.3	wdrażanie nowych rozwiązań w procesie nauczania	250 000,00	
1.4	Inne	71 933,89	
2.	Prefinansowanie projektów	500 000,00	
SUMA do wydatkowania		1 571 933,89 zł	
Stan środków na koniec roku (25% ogółem)		523 977,97 zł	

12. Omówienie najważniejszych spraw bieżących Uczelni.

JM Rektor poinformował, że Uczelnia uzyskała pozwolenie na budowę Centrum Stomatologii i przygotowywany jest projekt wykonawczy. Obecnie prowadzone jest postępowanie przetargowe w celu wyłonienia wykonawcy obiektu. Rozpoczęcie budowy Centrum Stomatologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego planowane jest w połowie sierpnia br. Ministerstwo Zdrowia nie zmniejszyło co prawda ogólnej kwoty planowanej dotacji na budowę Centrum Stomatologii, ale przedłużyło czas przekazywania Uczelni środków finansowych na ten cel

z 3 do 4 lat. Tak więc planowany na 3 lata czas realizacji inwestycji może się przedłużyć do lat 4.

13. Komunikaty i wolne wnioski.

JM Rektor zaprosił Senatorów:

- na uroczyste posiedzenie Senatu, poświęcone wręczeniu pracownikom Uczelni nagród naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych, które odbędzie się w dniu 27 czerwca

2016 r. o godzinie 15.00 w Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka w Centrum Dydaktycznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego;

- na uroczyste odsłonięcie Galerii portretów rzeźbiarskich Rektorów WUM, które odbędzie się w dniu 28 czerwca 2016 r. o godzinie 12.30 w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym.

mgr Elwira Zielińska
Biuro Organizacyjne WUM

Uroczyste posiedzenie Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Podczas uroczystego posiedzenia Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wręczono nagrody JM Rektora za najważniejsze osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne w roku 2015.

Pełna lista nagrodzonych (w tym nagrody JM Rektora dla pracowników poszczególnych Wydziałów, pracowników administracji i Studium Języków Obcych) dostępna jest na stronie internetowej www.wum.edu.pl.

Nagrody JM Rektora: organizacyjne, specjalne i za całokształt dorobku

Nagrody I stopnia: prof. Mirosław Wielgoś, prof. Marek Kuch, prof. Piotr Wroczyński, prof. Piotr Małkowski, prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska, prof. Bolesław Samoliński, prof. Piotr Milkiewicz

Nagrody II stopnia: prof. Barbara Górnicka, prof. Krzysztof Zieniewicz, prof. Kazimierz Niemczyk, prof. Krzysztof J. Filipiak, dr hab. Paweł Włodarski, prof. Dorota Olczak-Kowalczyk, dr hab. Michał Ciurzyński, prof. Jan Kochanowski, dr hab. Wojciech Braksator, prof. Bożena Werner, prof. Artur Mamcarz, prof. Grażyna Nowicka, dr hab. Agnieszka Pietrosiuk, dr hab. Magdalena Bujalska-Zadrozny, prof. Maciej Słodkowski, dr hab. Ewa Dmoch-Gajzlerska, prof. Andrzej Friedman, dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek, prof. Andrzej Deptała, dr hab. Jacek Różga

Nagrody III stopnia: dr Maria Niemyjska

Nagrody za specjalne osiągnięcia: prof. Renata Górka, prof. Sławomir Nazarewski, prof. Sławomir Majewski, prof. Marek Kulus, dr hab. Andrzej Kański, dr Henryk Rebandel, dr Maciej Ganczar, prof. Sylwia Słotwińska, prof. Kazimierz Szopiński, dr hab. Leopold Wagner, dr hab. Dariusz Białoszewski, dr Grażyna Wójcik, dr Piotr Maciejewicz, prof. Magdalena Durlak, prof. Bożena Werner, prof. Piotr Pruszczyk, prof. Grzegorz Opolski, prof. Zbigniew Gaciong, dr hab. Marcin Grabowski, prof. Marcin Wojnar, prof. Leszek Szablewski, dr Tomasz Stokłosa, dr hab. Waldemar Patkowski, prof. Katarzyna Życińska

Zespołowe nagrody za specjalne osiągnięcia: prof. Tomasz Bednarczuk, prof. Barbara Górnicka, prof. Andrzej Członkowski, prof. Krzysztof Czajkowski, prof. Maciej Słodkowski, prof. Michał Matysiak, dr hab. Bożena Walewska-Zielecka, dr Dominik Olejniczak, dr Aneta Duda-Zalewska, mgr Justyna Burzyńska-Pasierbska, prof. Maciej Słodkowski, dr hab. Magdalena Malejczyk, dr hab. Ewa Bałkowiec-Iskra, dr hab. Izabela Strużycka, dr hab. Agnieszka Pietrosiuk, dr Henryk Rebandel, mgr Artur Białoszewski

Nagrody za całokształt dorobku: prof. Ireneusz Krasnodębski, prof. Anna Kamińska, prof. Andrzej Górski, prof. Jerzy A. Polański

Nagroda „Złota Kukułka”

Nagroda „Złota Kukułka” przyznawana jest autorom prac doświadczalnych lub klinicznych opublikowanych w ciągu ostatnich pięciu lat kalendarzowych i najczęściej cytowanych w piśmiennictwie światowym spośród wszystkich prac zrealizowanych w tym czasie przez pracowników naszej Uczelni i zgłoszonych do konkursu.

Nagrodę „Złota Kukułka” za pracę zatytułowaną:

Szajewska H., Gyrczuk E., Horvath A.

“*Lactobacillus reuteri DSM17938 for the management of infantile colic in breastfed infants: a randomized, double-blind, placebo-controlled trial*”

otrzymuje: **prof. dr hab. n. med. Hanna Szajewska**

Praca ta była cytowana, zgodnie z bazą WEB of Science – 58 razy.

Prof. Marek Krawczyk wręcza mgr. Tadeuszowi Glinkowskiemu „Medal za Zasługi dla Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego”

Prof. Marek Krawczyk wręcza nagrodę prof. Mirosławowi Wielgosowi

Nagrodę otrzymuje prof. Ryszarda Chazan

Rektor wręcza nagrodę prof. Elżbiecie Mierzwinskiej-Nastalskiej

Nagrodę odbiera dr Zofia Sienkiewicz

Prof. Krzysztof Zieniewicz odbiera gratulacje od prof. Mirosława Wielgosia

Podczas uroczystości Prorektorzy obecnej kadencji złożyli podziękowania Rektorowi prof. Markowi Krawczykowi

Prof. Marek Krawczyk składa gratulacje prof. Jerzemu A. Polańskiemu

Uczymy się dla siebie – o metodach pracy ze studentami w kontekście autoedukacji

We learn for ourselves
– on methods of working with students in the context of self-education

mgr Krystyna Kasperska, dr hab. n. med. Dariusz Białoszewski

Zakład Rehabilitacji Oddziału Fizjoterapii, II Wydział Lekarski WUM

Department of Rehabilitation of Physiotherapy Division, 2nd Medical Faculty,

Medical University of Warsaw

Streszczenie:

Autoedukacja jest najważniejszym celem kształcenia. Wzmacnia motywację studentów do pracy, uczy samodzielności oraz strategii radzenia sobie z trudnościami. Kształtuje ich aktywną postawę wobec zdobywania wiedzy. Pozwala też na indywidualizację w zakresie tempa uczenia się. Stanowi podstawę dla edukacji ustawicznej, która umożliwia pracę nad sobą, doskonalenie zawodowe, jak również wzbogacenie własnej osobowości. Istotną rolę w tym procesie pełnią nauczyciele akademicki i stosowane przez nich metody kształcenia. Badania opinii studentów pozwoliły na zdiagnozowanie stopnia wykorzystania przez nich tradycyjnych, jak i najnowszych metod oraz środków stosowanych w procesie samokształcenia.

Słowa kluczowe: autoedukacja, doskonalenie zawodowe, kształcenie ustawiczne

Summary:

Self-education is the most important goal of education. It strengthens the motivation of students to work, teaches them independence and helps to develop strategies for handling difficulties. Self-education shapes students' active attitude towards learning. It also allows for the individualism in terms of the pace of learning. It provides the basis for life-long learning, which allows the work on yourself, enables vocational training and the enrichment of the personality. Academic teachers and their teaching methods play an important role in this process. Student surveys helped to establish to what degree students use the traditional as well as the modern methods and means in the process of self-education.

Keywords: self-education, vocational training, lifelong learning

*Co usłyszę, zapomnę.
Co zobaczę, zapamiętam.
Co sam zrobię, zrozumiem.*

Konfucjusz (551-479 p.n.e.)

Powyższe trzy zdania, wypowiedziane wieki temu przez chińskiego filozofa, bardzo wiele mówią o mechanizmie uczenia się i o tym, jak ważna dla efektywności tego procesu jest aktywna postawa osoby uczącej się.

Metod i technik aktywizujących studentów jest dużo i są szeroko omawiane w literaturze. Ważną rzeczą jest tylko właściwe wprowadzanie ich w proces edukacji. Muszą być one odpowiednio dobrane, zmodyfikowane i dostosowane zarówno do warunków dydaktycznych (realizacji celów i zadań w konkretnych programach), organizacyjnych (środków dydaktycznych, liczebności grup studenckich, odpowiedniego czasu zajęć), jak też skorelowane z rodzajem przekazywanego materiału.

W myśl głównych celów reformy oświaty, dąży się w szkolnictwie wyższym do działań edukacyjnych, które mają zadanie zwiększyć efektywność jakości kształcenia oraz unowocześnić dydaktykę [1].

Studiowanie to zgłębianie wiedzy i sposoby posługiwania się nią. To nauczanie i uczenie się myślenia, efektywnego działania i rozwiązywania problemów. To wdrażanie do współpracy w zespołach. Uczelnie stwarzają więc studentom warunki do tworzenia odpowiednich postaw do samorozwoju, jak też świadomego i aktywnego zdobywania wiedzy i umiejętności oraz podejmowania odpowiedzialności za jego przebieg. Zgodnie z poglądami dydaktycznymi Wincentego Okonia, że „*studia wyższe to stan, gdzie samokształcenie ma pełne szanse brać górę nad kierowanym uczeniem się*” [2, s. 157], edukacja akademicka, poprzez aktywizujące metody, wdraża studentów do autodydaktyki.

Samokształcenie jest istotnym elementem uzupełniającym edukację oraz jednym z warunków, jak twierdzi Czesław Kupisiewicz, „*skutecznego funkcjonowania człowieka w społeczeństwie wiedzy*” [3, s. 159]. Stanowi też podstawę dla edukacji ustawicznej, która jest szansą pracy nad sobą, związanej

zarówno z doskonaleniem zawodowym, jak z wzbogaceniem własnej osobowości.

Najistotniejszym warunkiem samokształcenia jest odpowiednia postawa studentów, która decyduje o zaangażowaniu i motywacji do wykonywanych działań. Wyraża też gotowość w dążeniu do samodzielnego rozwoju, realizacji swoich celów i wartości życiowych.

Studenci muszą być zaangażowani, systematyczni w zdobywaniu wiedzy i odpowiedzialni za swoją naukę. Istotną rolę w tym procesie pełnią nauczyciele akademicy. Jest ona zróżnicowana – od nauczyciela motywującego do konsultującego – i zależy od dojrzałości studentów oraz etapów edukacji [4]. Bez względu na powyższe okoliczności, nauczyciel musi motywować i inspirować studentów do bycia aktywnym, pomysłowym, wdrażać ich do odpowiedzialności, samodzielnej pracy, wytrwałości oraz autoedukacji. *„Nauczyciel akademicki ma być dla studenta przede wszystkim przewodnikiem po świecie wiedzy, nauki i wartości”* [1, s. 10].

W pierwszym etapie tego procesu nauczanie ma jasno określone cele i odpowiednie sposoby ich osiągania. Ponieważ student nie posiada wiedzy, umiejętności i doświadczenia, nauczyciel uczy konkretnych treści. Kontroluje proces zdobywania wiedzy oraz przyrost umiejętności. Udziela informacji zwrotnej na temat wykonywanych zadań. Jednocześnie inspirowanie studentów do działań, pobudza ich intelektualnie i kreatywnie oraz rozwija umiejętność pracy w zespole. Nauczyciel musi zmierzać do formowania odpowiednich postaw studentów i starać się przygotować ich do przejścia na wyższy poziom samokształcenia. Duże znaczenie w tym okresie mają wykłady.

W drugiej jego fazie stosuje się techniki motywacyjne. Nauczyciel musi wszelkimi sposobami wymusić na studentach czynny udział w tym procesie, tak aby stali się jego współtwórcami. Rola nauczyciela powinna odchodzić od funkcji przekaziciela i sprowadzać się do działań moderatora. Metodą dyskusji w grupie nauczyciel mobilizuje studentów do procesów myślowych. Aktywizuje i zachęca ich do samodzielnego poszukiwania rozwiązań, do refleksji nad własnymi działaniami. Natomiast metodami pozyskiwania wiedzy stymuluje studentów i wdraża do samokształcenia. Posługując się metodą odkrywania, studenci starają się zrozumieć nowe treści i powiązać je w całość. Uczą się oceniania, twórczego myślenia, rozwiązywania problemów i dokonywania analizy czy syntezy.

Korzystając z metody projektów oraz symulacji, w której studenci wchodzą w rolę nauczycieli i realizują pewne fragmenty procesu kształcenia, studenci wdrażają się do dokonywania interpretacji i samooceny przygotowanych przez siebie koncepcji. Uczą się w ten sposób rozumowania dedukcyjnego, dokonywania skojarzeń i wyciągania wniosków, oraz dostrzegania luk we własnej wiedzy. Metody te rozwijają aktywność, rozbudzają zainteresowania studentów danym zagadnieniem, rozwijają ich umiejętności w zakresie korzystania z różnych źródeł informacji. Uczą krytycznego analizowania faktów oraz prezentowania zebranych materiałów [5].

Trzeci etap to okres wskazywania dalszych ścieżek rozwoju, wypracowywania metod i sposobów osiągnięcia celów. Studenci korzystają już samodzielnie z posiadanej wiedzy i umiejętności, rozwijają krytyczne myślenie i dostrzegają korzyści z własnej edukacji. Skupiają się na śledzeniu postępów w realizacji projektów, które dają możliwość

swobody ich wykonania. Sami zdobywają informacje o zagadnieniu, dobierają formy i metody postępowania, kontrolują przebieg pracy i oceniają uzyskane rezultaty. Nadal ważne miejsce zajmuje dyskusja w grupie. Aktywizuje ona studentów i sprzyja rozwojowi myślenia. Kształtuje system wartości i poglądów, umiejętności ich prezentacji oraz obrony swojego stanowiska za pomocą argumentów [6;7]. Nauczyciel pomaga studentom stawać się coraz bardziej niezależnymi.

W czwartym stadium uczący się świadomie dążą do realizacji wytyczonego celu. Są bardziej zaangażowani i bardziej odpowiedzialni za swoją naukę. Doskonają się w umiejętności zarządzania czasem. Dokonują selekcji informacji i wykorzystania pomocy edukacyjnych. Studenci stają się realizatorami wykonywania określonej praktycznej umiejętności, a nauczyciel konsultantem, który poszerza umiejętności samokształceniowe studentów.

Aby proces samokształcenia był efektywny, studenci powinni przejść przez wszystkie jego ogniwa – patrz: rycina 1.

Pierwszym elementem cyklu jest samoocena. Daje ona informacje o stopniu świadomości i dojrzałości, poczuciu własnej wartości oraz poziomie aspiracji.

Studenci powinni wykazać się samokrytyką, aby móc określić własną wiedzę i umiejętności oraz potrzebę dalszej pracy nad sobą. Taka umiejętność zwiększa zaangażowanie w proces kształcenia.

Kolejnym etapem jest ustalenie celów i dążeń studentów. Powinny być one możliwe do realizacji, określone w czasie i stanowić motywację do dalszego postępowania. Wyznaczony cel bez planu działania najczęściej pozostaje nie osiągnięty. Dlatego też ważnym, trzecim ogniwem etapu samokształcenia jest dobór treści, źródeł, form i metod, które umożliwiają osiągnięcie zamierzonych celów.

Ostatnim ogniwem w tym cyklu jest działanie, samodzielna aktywność edukacyjna studentów według ich własnych możliwości [6;8].

O powodzeniu w samokształceniu decyduje wiele czynników – patrz: rycina 2.

Proces samodoskonalenia przebiega u studentów w różnym tempie, a jego efektywność zależy od ich dojrzałości w rozumieniu uczenia się i podejmowaniu takich czynności.

Występujące w masowym kształceniu niepowodzenia studentów w nauce wpływają na obniżenie jakości kształcenia i są odwiecznym i niezwykle złożonym problemem dydaktycznym.

„W edukacji uniwersyteckiej coraz częściej odchodzi się od ideału doskonałości na rzecz akceptowanej przez większość społeczności akademickiej przeciętności” [1, s. 13].

Mogą one wynikać z rozmaitych przyczyn, m.in. z charakteru nowoczesnych form kształcenia, z niedostosowania ich do indywidualnych zdolności (preferencji) studentów, różnych stylów nauki oraz przyzwyczajenia do sposobów uczenia się. Mogą też wynikać z niedostatecznego wykorzystania źródeł wiedzy, indywidualnego tempa i intensywności nauki lub braku zainteresowania i systematycznej pracy. Wiąże się to również z cechami charakteru poszczególnych osób – brakiem sumienności, dokładności, rzetelności, itp.

Nie zawsze też studenci zdają sobie sprawę, że określony zasób wiadomości z tych przedmiotów, które powierzchownie traktują, może mieć istotne znaczenie w wykonywanym zawodzie. Wykazują mało chęci do współpracy i nie angażują się zbyt w ich naukę.

Ryc. 1. Ogniwa procesu samokształcenia – na podstawie [8, s. 121]

Niepowodzenia w nauce mogą też wynikać z braku odpowiednich motywacji. Istnieje zasadnicza różnica między uczeniem się „bo muszę”, a nauką „bo chcę”. Istotna w tym jest również postawa studentów wobec wiedzy oraz u niektórych dewaluacja wartości, jaką jest wykształcenie. Jedni chcą „mieć wykształcenie”, a inni „być wykształconymi”.

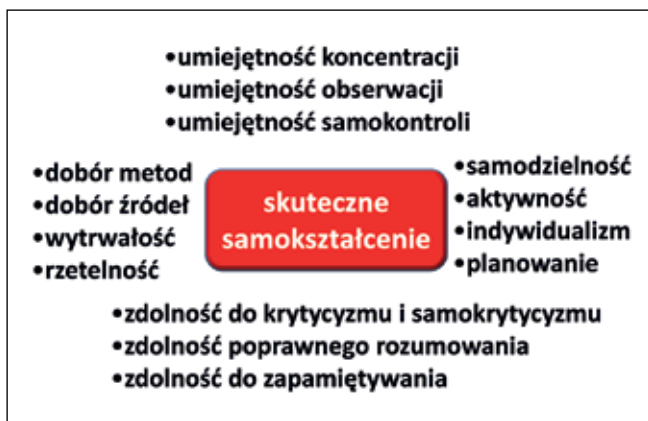
Niemniej istotną rolę w realizacji zainteresowań i umiejętności stanowi świadomość wyboru kierunku kształcenia. Gdy jest on zgodny z osobowością i uzdolnieniami danej osoby, to szybsze jest osiągnięcie satysfakcji i efektywności samodoskonalenia się.

Przykłady powyższe świadczą o tym, że nawet jedna grupa studencka może być niezwykle zróżnicowana pod względem stopnia świadomości i dojrzałości edukacyjnej. Stwarza to ogromną trudność z dopasowaniem do wszystkich studentów metod i technik dydaktycznych i przechodzenie na wyższy etap samokształcenia. Ponadto związane z tym zwiększanie niezależności od nauczyciela często bywa nieskuteczne, gdyż nie jest ona możliwa w jednakowym wymiarze i czasie.

Sam fakt występowania przeszkód zwiększa odpowiedzialność i pracę nauczycieli akademickich i nie zwalnia ich z obowiązku ustawicznego poszukiwania nowych sposobów pracy ze studentami.

Nowatorskim sposobem zwiększania jakości dydaktyki, która staje się zasadniczym celem szkoły wyższej jest przygotowanie studentów do korzystania z zalet nowoczesnej technologii kształcenia oraz wdrażanie do nauczania interaktywnego. Może się to odbywać m.in. poprzez gry edukacyjne, korzystanie z blogów opiniotwórczych i stron internetowych, użytkowanie tablic interaktywnych, które dają słuchaczom możliwość aktywnego uczestnictwa w zajęciach i wykładach. Studenci mogą wykonywać prezentacje, a stosując grafiki, animacje oraz filmy, wzbogacać je i uatrakcyjnić. Tworzenie dokumentów w serwisie Google-Dokumenty i dzielenie się nimi z innymi osobami zmusza do różnorodnej aktywności oraz refleksji nad przebiegiem procesu autoedukacji i uzyskiwanymi wynikami.

Studenci mogą również korzystać z mediów elektronicznych, uzyskiwać najnowsze informacje za pomocą podręczników, słowników i encyklopedii multimedialnych, forum dyskusyjnych itp., które w sposób interesujący uzupełniają tradycyjne podręczniki i pomoce naukowe. Im więcej takich

Ryc. 2. Czynniki decydujące o samokształceniu – na podstawie [9, s. 3]

metod i środków stosują studenci, tym większa możliwość rozwijania ich osobowości i satysfakcji z samokształcenia.

Reasumując: samokształcenie to niezwykle umiejętność, gdyż jest bardzo złożona i wymaga od studentów posiadania wielu uzdolnień i predyspozycji, jak również determinacji w ich opanowaniu i stosowaniu.

Niezależnie od wybranych form, bardziej tradycyjnych lub współczesnych, należy traktować samokształcenie jako sposób postępowania, pozwalający na zdobycie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Będzie on miał na celu zarówno stałe doskonalenie nauczycieli i podnoszenie efektywności kształcenia, jak również aktywizowanie studentów i pobudzanie ich motywacji do samoedukacji.

Kadra dydaktyczna powinna wszelkimi metodami stwarzać studentom takie sytuacje, które kształtują kreatywne myślenie i rozwiązywanie problemów. Musi też inspirować studentów do świadomego i aktywnego procesu uczenia się, aby zrozumieli, że umiejętność zdobywania wiedzy jest podstawą ich rozwoju.

Piśmiennictwo

1. Denek K., Między tradycją a wyzwaniem współczesności i przyszłości. Studia i rozprawy. Edukacja Humanistyczna Nr. 1 (28)/2013, Szczecin 2013
2. Okoń W., Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2003
3. Kupisiewicz Cz., Kupisiewicz M. (red.) Słownik pedagogiczny. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009
4. Frąckowiak A., Ustawiczne samokształcenie. Kształcenie ustawiczne. E – mentor nr 5(12)/2005. Wyd. SGH Warszawa 2005
5. Szamański M., O metodzie projektów. Wyd. Nauk. Żak, wyd. II Warszawa 2010
6. Wróblewska W., Metody pracy ze studentami w kontekście efektów określonych w Krajowych Ramach Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego. E-mentor nr 1 (43)/2012. Wyd. SGH Warszawa 2012
7. Siadak G., Autoedukacja wyzwaniem XXI wieku – rola uczelni wyższej w procesie samokształcenia studentów. Forum Dydaktyczne nr 7-8/2011. UKW Bydgoszcz 2011
8. Petty G., Nowoczesne nauczanie. Praktyczne wskazówki i techniki dla nauczycieli, wykładowców i szkoleniowców. GWP, Sopot 2010
9. Łaziński A., Dydaktyka – Samokształcenie. Studia Podyplomowe. Zawód Nauczyciel Przedmiotów Zawodowych. MEN. Kapitał Ludzki. Projekt UE. www.akademiiawiedzy.com/psychologia.html

Obrony prac doktorskich

I Wydział Lekarski

2 czerwca 2016 roku

godz. 8³⁰

mgr inż. Anna Sznejder-Pacholek *Zmiana ekspresji markerów reakcji zapalnej pod wpływem α -synukleiny w mózgach myszy*

promotor: prof. dr hab. Dagmara Mirowska-Guzel

promotor pomocniczy: dr Ilona Joniec-Maciejak

recenzenci: dr hab. Halina Sienkiewicz-Jarosz

dr hab. Lidia Strużyńska,

prof. nadzw. IMDiK PAN

godz. 9⁴⁵

lek. dent. Agata Karpińska *Stres oksydacyjny i efektywność naturalnych mechanizmów antyoksydacyjnych w chorobie Wilsona*

promotor: dr hab. Grażyna Gromadzka,

prof. nadzw. UKSW

recenzenci: dr hab. Anna Wiechowska-Kozłowska

prof. dr hab. Andrzej Kochański

godz. 11⁰⁰

mgr Natalia Barbara Kubisa *Badanie występowania białka NS3 wirusa zapalenia wątroby typu C jako markera zakażenia komórek w lokalizacjach pozawątrobowych*

promotor: prof. dr hab. Marek Radkowski

recenzenci: prof. dr hab. Anna Boroń-Kaczmarek

prof. dr hab. Anna Winnicka

II Wydział Lekarski

7 czerwca 2016 roku

godz. 11⁰⁰

lek. Ewa Żylińska *Wpływ różnych form edukacji na skuteczność leczenia nadciśnienia tętniczego w warunkach ambulatoryjnych*

promotor: dr hab. Dariusz Kosior

(Centralny Szpital Kliniczny MSW w Warszawie)

recenzenci: prof. dr hab. Andrzej Januszewicz

(Instytut Kardiologii w Warszawie)

dr hab. Piotr Jankowski

– prof. UJ (Collegium Medicum

UJ w Krakowie)

godz. 12⁰⁰

mgr Monika Szaniawska *ADHD u dorosłych pacjentów leczących się w Dziennych Oddziałach Psychiatrycznych dla osób z zaburzeniami nerwicowymi. Współwystępowanie, różnice w funkcjonowaniu psychospołecznym oraz wpływ na skuteczność psychoterapii*

promotor: prof. dr hab. Andrzej Kokoszka

recenzenci: prof. dr hab. Aleksander Araszkiewicz
(Collegium Medicum w Bydgoszczy)

dr hab. Filip Rybakowski

– prof. nadzw. IPiN (Instytut Psychiatrii i Neurologii w Warszawie)

godz. 12⁵⁰

mgr Sebastian Zduński *Ocena wpływu fizjoterapii przedoperacyjnej na wyniki rehabilitacji pacjentów po artroskopowej jednopęczkowej rekonstrukcji więzadła krzyżowego przedniego w wybranym modelu usprawniania*

promotor: dr hab. Witold Rongies

recenzenci: dr hab. Włodzisław Kuliński

– prof. nadzw. (Wojskowy Instytut Medyczny w Warszawie)

prof. dr hab. Robert Latosiewicz

(Uniwersytet Medyczny w Lublinie)

godz. 13⁴⁰

mgr Karol Scipio del Campo *Kinezyterapia dzieci z hemofilią A po radiosynovektomii stawów kolanowych, skokowych i łokciowych*

promotor: dr hab. Paweł Łaguna

recenzenci: prof. dr hab. Tomasz Urasiński

(Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie)

dr hab. Jacek Treliński

– prof. nadzw. (Uniwersytet Medyczny w Łodzi)

Wydział Lekarsko-Dentystyczny

29 czerwca 2016 roku

godz. 11⁰⁰

lek. dent. Katarzyna Deszczyńska *Ocena wybranych parametrów tkanek przyzębia i higieny jamy ustnej u pacjentów z nadwagą i otyłością*

promotor: prof. dr hab. Renata Górka

recenzenci: prof. dr hab. Maria Chomyszyn-Gajewska

– Collegium Medicum UJ w Krakowie

prof. dr hab. Joanna Wysokińska-Miszczyk

– Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Obrony prac doktorskich c.d.

Wydział Farmaceutyczny

1 czerwca 2016 roku

godz. 13⁰⁰

mgr Przemysław Kurowski *Regulacja potencjału błonowego neuronów piramidowych kory przedczołowej przez receptory muskarynowe*

promotor: prof. dr hab. Paweł Szulczyk

recenzenci: prof. dr hab. Jan Konopacki

prof. dr hab. Marian Lewandowski

godz. 14¹⁵

mgr farm. Monika Sobiech *Teoretyczna i eksperymentalna analiza rozpoznania molekularnego w układach imprintowanych polimerów*

promotor: prof. dr hab. Dorota Maciejewska

promotor pomocniczy: dr Teresa Żołąk

recenzenci: prof. dr hab. Maciej Jarosz

dr hab. Wojciech Fabianowski

15 czerwca 2016 roku

godz. 11¹⁵

mgr farm. Jarosław Bukowicki *Zastosowania algorytmów genetycznych w badaniach struktury związków biologicznie czynnych*

promotor: prof. dr hab. Iwona Wawer

recenzenci: prof. dr hab. Bogdan Lesyng

dr hab. Halina Szatyłowicz

29 czerwca 2016 roku

godz. 11³⁰

mgr Narasimha Rao Bolla *Projekt, synteza i aktywność biologiczna analogów witamin D z przedłużonym nienasyconym łańcuchem bocznym*

promotor: prof. dr hab. Andrzej Kutner

recenzenci: prof. dr hab. Rafał Siciński

dr hab. prof. nadzw. Michał Żmijewski

godz. 12⁴⁵

mgr Sharmin Nadkarni *Synteza, oznaczenie struktury i badania biologiczne analogów witamin D zmodyfikowanych w dwóch miejscach cząsteczki*

promotor: prof. dr hab. Andrzej Kutner

recenzenci: prof. dr hab. Rafał Siciński

dr hab. prof. nadzw. Sergiusz Markowicz

Wydział Nauki o Zdrowiu

7 czerwca 2016 roku

godz. 13⁰⁰

mgr Piotr Leszczyński (dziedzina nauk o zdrowiu) *Analiza aktualnego systemu kształcenia oraz próba oceny efektywności nowoczesnych technik nauczania na odległość studentów na kierunku ratownictwo medyczne*

promotor: dr hab. Joanna Gotlib

promotor pomocniczy: dr Grzegorz Michalak

recenzenci: prof. dr hab. Jerzy Ładny

(Uniwersytet Medyczny w Białymstoku)

dr hab. Maciej Sterliński

(Instytut Kardiologii w Warszawie)

21 czerwca 2016 roku

godz. 13⁰⁰

mgr Katarzyna Cieśla (dziedzina nauk o zdrowiu) *Badania fMRI organizacji tonotopowej pierwotnej kory słuchowej u osób z częściową głuchotą*

promotor: prof. dr hab. Henryk Skarżyński

promotor pomocniczy: dr inż. Tomasz Wolak

(Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu)

recenzenci: prof. dr hab. Marek Gołębiowski

prof. dr hab. Wiesław Sułkowski

(Instytut Medycyny Pracy w Łodzi)

MEDYCYNA DYDAKTYKA WYCHOWANIE – recenzenci

Poniżej prezentujemy listę recenzentów opiniujących oryginalne prace naukowe nadesłane do publikacji w Czasopiśmie „Medycyna Dydaktyka Wychowanie”:

dr hab. n. med. Wojciech Braksator
dr hab. n. med. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska
dr hab. n. o zdr. Joanna Gotlib
prof. dr hab. n. med. Marek Kuch
prof. dr hab. n. med. Artur Mamcarz
dr hab. n. med. Maciej Niewada

prof. dr hab. n. med. Robert Rudowski
dr hab. n. med. Maria Radziwoń-Zaleska
dr n. med. Janusz Sierdziński
prof. dr hab. n. med. Waldemar Szelenberger
prof. dr hab. n. med. Katarzyna Życińska